

4° A. lat. a. 249

Второй
ноября

EMBLEMATA
HORATIANA.

EXHIBIT
H. A. T. A. N. A.

Q. HORATI FLACCI EMBLEMATA.

*Imaginibus in as incis,
Notisq; illustrata,*

Studio OTHONIS VÆNI
Batauolugdunensis.

ANTVERPIÆ,
Ex Officina Hieronymi Verdussen,
Auctoris ære & cura.
M. DC. VII.

*Horatius
Emblemata*

44 B6

Q. HORATI FLACC

LIBRARI

5
SERENISSIMO ARCHIDVCI,
ALBERTO AVSTRIO,
IMPERATORIS

FILIO, NEPOTI, FRATRI,
BELGICARVM PROVINCiarVM
PRINCIPI,

HORATIANA EMBLEMATA,
TABVLIS ÆREIS A SE ILLVSTRATA,
ÆTERNVM DEBITI CVLTVS
ATQ. OBSEQVII MONVMENTVM,

OTHO VÆNIVS DICAT, CONSECRATQ.

ANTVERPIÆ,
CID. ID CVII. Idibus Nouembris.

LECTORI SEV SPECTATORI.

DAMVS hîc vobis, Lector seu Spectator beneuole,
Sententias, quas Emblemata vulgò vocant, ex
Q. Horatio Flacco, Lyricorum principe, desumptas, tabu-
lisq; in as incisus illustratas. Mutuas namque sibi ope-
ras Poësis & Pictura fidelissimè præstant. sic enim no-
ster ille Horatius:

Vt pictura poësis erit.

Sed & Simonides, Plutarcho teste, picturam poësim ta-
citam, & è conuerso, poësim picturam loquentem ar-
gutè appellabat. Reperies itaque in hoc libello non pau-
ca Ethica, siue Moralis, ac Stoica Philosophia dogma-
ta, imaginibus expressa. Ex quibus non modò oblecta-
mentum, sed & uberrimum fructum hauries: solent
enim oculis obiecta animos magis afficere, quàm ea, quæ
aut dicta aut scripta.

Segniùs irritant animos demissa per aurem,

Quàm quæ sunt oculis subiecta fidelibus.

Ceterùm Virtutes ac Vitia, more veterum ex numis-
matibus ac statuïis non rarò expressi: interdum verò
Adfectus, Passionesq; Cupidinum habitu, nouo for-
tassis exemplo, sed decoro oculisq; admodum grato re-
presentari; subinde & ani nostri mores, ne vetustate
obseletâ commune pictorum vulgus offenderem, studio-
se sum secutus. Exempli gratia, Diogenis Philosophi
dolum, quod figulinum seu testaceum fuisse non sum
nescius,

nescius, more nostro (quem à Gallis primò adinuentum
Plinius commemorat) ligneum, pro communi homi-
num captu expressi. Atq. id pictoribus, statuarijs, cala-
toribus, alijsq. id genus artificibus (quibus hic noster la-
bor non mediocri erit adiumento) non ingratum futu-
rum prorsus confido. De Stoica porrò, ac Morali, ut
loquuntur, Philosophia differere non huius est loci aut
instituti. multa de his alijs; inter eos nostri sæculi, heu
quondam! phœnix, IUSTVS LIPSIUS, cuius Manudu-
ctionem, aliāq. scripta, Lector siue Spectator, consule.

Vale, Fave & Fruere. Antuerpiæ. CIO. IO CVII.
Postridiè Kalendas Nouembris.

VIRTUS INCONCVSSA.

Lib. 3.
Od. 2.

Virtus repulsæ nescia sordida, in-
contaminatis fulget honoribus:
Nec sumit, aut ponit secureis
Arbitrio popularis auræ.

Lib. 1.
Satyr. 6.

—— populus nam stultus honores
Sæpè dat indignus, & famæ seruit ineptus:
Et stupet in titulis, & imaginibus.

Virtus nullius rei indiga, manet immota; Fortunam pedibus
premens, Honores ac Diuitias despiciens, sola sibi ipsi merces, atq.
amplissimum est præmium. Suntque eius species variæ, Pietas, Iu-
stitia, Prudentia, Fortitudo, Magnanimitas, Temperantia, &c.

Claudian.

*Ipsa quidem Virtus pretium sibi, solaque latè
Fortunæ secura nitet, nec fascibus ullis
Erigitur, plausuue petit clarescere vulgi:
Nil opis externæ cupiens, nihil indiga laudis,
Diuitijs animosa suis, immotaque cunctis
Cladibus, ex alta mortalia despicit arce.*

VIRTU-

VIRTVTIS GLORIA.

Lib. 1:
Epist. 17.

*Res gerere, & captos ostendere ciuibus hostes,
Attingit solium Iouis, & caelestia tentat.*

*Parcere subiectis, & debellare superbos, recta semita virtutis est: qua
quis triumphans, eburneo curru, niueilq; vectus equis, Capito-
lium conscendit, cui palmam, ac lauream Victoria tribuit: sicq;
nubes, ac solium Iouis vertice quasi tangit, famamque inclytis
extendit factis: quæ nec eripi, nec surripi potest vniquam, neque
naufragio, neque incendio amitti.*

Lucil.

*Virtutem voluere Dijs sudore parari,
Arduus est ad eam longusque per ardua tractus,
Asper & est primum: sed vbi alta cacumina tanges,
Fit facilis, quæ dura prius fuit inclyta virtus.*

NATV

NATVRAM MINERVA PERFICIT.

Lib.4.
Od.4.

*Fortes creantur fortibus, & bonis,
Est in iuuentis, est in equis patrum
Virtus: nec imbellem feroces
Progenerant aquila columbam.
Doctrina sed vim promouet insitam,
Rectique cultus pectora roborant.
Vt cumque defecere mores,
Dedecorant bene nata culpa.*

De arte
Poët.

——alterius sic
Altera poscit opem res, & coniurat amicè.

Natura, quæ semper ad optima quæque vergit, Virtutem insitam Mineruæ commendat educandam. Sola nobilitas, quæ sanctis vestita moribus, laudanda: nihil est nobile quod vitiosum. Quis enim generosum dixerit hunc, qui indignus genere est, & præclaro nomine tantum insignis?

Euripi.

*Inest in homine mira & euident nota,
Probis satum esse. Generis illustrat decus
Quisquis celebribus dignus est natalibus.*

Lib.4.
Od.4.

An nescis

——quid mens ritè, quid indoles
*Nutrita faustis sub penetralibus
Posset?*

VIR

VIRTUS IMMORTALIS.

Lib. 3.
Od. 2.

*Virtus recludens immeritis mori
Cælum, negata tentat iter via:
Coetusque vulgareis, & vdam
Spernit humum fugiente pennâ.*

Virtus extollit hominem, & super æthera collocat: estque sola,
& vnica, quæ nos immortalitate donare possit, & pares Dijs fa-
cere.

Seneca,

*Consulere patriæ, parcere afflictis, fera
Cæde abstinere, tempus atque iræ dare,
Orbi quietem, sæculo pacem suo,
Hæc summa virtus, petitur hac cælum via.*

*Numquam Stygias fertur ad umbras
Inclyta virtus: viuite fortes,
Nec Lethæos seuæ per amneis
Vos fata trahent: sed cùm summas
Exiget horas consumpta dies,
Iter ad superos gloria pandet.*

VIR.

VIRTVTI SAPIENTIA COMES.

Lib. 1.
Epist. 1.

*Virtus est, vitium fugere: & sapientia prima,
Stultitia caruisse.*

Virtus est iram cohibere, cupiditatem compescere, libidinem refrænare. Nam ferè omnia, quæ fiunt iniuste atque improbè, ab his oriuntur affectibus.

Lib. 1.
Od. 12.

*Proximos ipsi tamen occupavit
Pallas honores.*

Quæ stultitiam fugiens, virtutis soror est, & comes.

Cicero.

Si summopere sapientia petenda est, summopere stultitia fugienda & vitanda est.

IN

IN MEDIO CONSISTIT VIRTUS.

Lib. 1.
epist. 18.

Virtus est medium vitiorum in utrimque reductum.

Aristot.

In circuli centro, posita hîc Liberalitas, Auaritiam inter, ac Prodigalitatem. *Virtus enim est mediocritas duorum vitiorum, alterius secundum excessum, alterius secundum defectum, ratione ad nos seruata: sine qua mediocritate nihil boni nobis aduenire potest; eâ autem seruata, nihil ad bene beateque viuendum subtrahi.*

Lib. 1.
Satyr. 1.

*Est modus in rebus, sunt certi denique fines,
Quos ultra citraque nequit consistere rectum.*

Iuuenal.

— semita certè
Tranquilla per virtutem patet unica vita.

Ouidius.

*Dum petit infirmis nimium sublimia pennis
Icarus, Icaris nomina fecit aquis.*

Epict.

Si quis modum excefferit, iucundissima quæque iniucunda fient.

MEDIO

MEDIO TUTTISSIMVS IBIS.

Lib. 1.
Satyr. 2.

Dum vitant stulti vitia, in contraria currunt.

Stultus, ac malè sanus virtutem in medio positam deserit, & concitato cursu, fugiens Auaritiam, in Prodigalitatem incidit. Tranquillitatem porrò vitæ non percipiens, dum per culpam desipit, ad sanio rem mentem per pœnam reducitur: quæ quidem necessario perferenda, vbi voluntariè medium quietis locum quis deseruerit.

Lib. 2.
Satyr. 2.

—— nam frustra vitium vitaueris illud
Si te aliò prauum detorseris.

De arte
poët.

In vitium ducit culpe fuga, si caret arte.

Ibid.

Incidit in Scyllam, cupiens vitare Charybdim.

VIR-

VIRTUS IN ACTIONE CONSISTIT.

Lib. 4.
od. 9.

*Paullum sepultæ distat inertie
Celata virtus.*

Vides hîc Virtutem & Inertiam. Illa huic similis videtur, nisi in actionem exsurgat; sine qua nullus ex ipsa fructus redundat: estq; veluti nuda sui umbra. Pindarus cuidam dicenti, ipsius se laudes ubique prædicare: Ego, inquit, pro isto beneficio bonam reponam gratiam, efficiam enim, ut vera prædices.

Claudian.

*Maior & utilior factis coniuncta potenti
Vilè latens virtus. Quid enim submersa tenebris
Proderit? obscuro veluti sine remige puppis,
Vel lyra quæ reticet, vel qui non tenditur arcus.*

Pers.

Scire tuum nihil est, nisi te scire hoc sciat alter.

Lib. 4.
od. 8.

— neque,
*Si chartæ fileant, quòd bene feceris,
Mercedem tuleris.*

Plaut.

Sæpè summa ingenia in occulto latent.

VIR.

VIRTUS INVIDIÆ SCOPVS.

Lib. 3.
od. 24.

— quatenus heu nefas
Virtutem incolumem odimus:
Sublatam ex oculis querimus invidi.

Virtus ludibrio habetur ijs, qui cupiditatibus dediti, prauis affectibus omnia tribuunt, quibus vt faciant satis, toto animi conatu ad sordidum quæstum remque augendam plerumque contendunt, semper in ore habentes:

Lib. 1.
epist. 1.

O ciues, ciues, querenda pecunia primum est,
Virtus post nummos.

At verò cum iam vitium in habitum excreuit, animumque obruit ac confundit, tum demum virtus mœstis querimonijs advocatur, sed nec adest, nec vocata reuertitur.

Lib. 3.
od. 5.

Nec vera Virtus, cum semel excidit,
Curat reponi deterioribus.

Val. Max.

Syracusanis omnibus Dionysij tyranni exitum expetentibus, sola mulier quotidie Deos, vt sibi superstes esset, orabat. Quod vbi is cognouit, quo suo merito hoc faceret? interrogauit. Tum illa: cum grauem tyrannum haberemus, carere eo cupiebam: quo interfecto, deterior arcem occupauit: eius quoque finiri dominationem magnæstimabam: tertium te superioribus habemus importuniorem. Itaque timens, ne deterior in locum succedat tuum, caput meum pro tua deuoueo lubens salute.

AMOR

AMOR VIRTUTIS.

Lib. 1.
epist. 16.

*Oderunt peccare boni virtutis amore.
Tu nihil admittes in te formidine pœnæ:
Sit spes fallendi : miscebis sacra profanis.*

Lib. 2.
Satyr. 7.

*Non sum mœchus, ais. neque ego hercule fur, ubi vasa
Prætereo sapiens argentea : tolle periculum,
Nunc vaga profiliet frenis natura remotis.*

Prauus, instigante naturâ, à furto, solo imminentis pœnæ metu abstinet: sicque ut vir probus, inter bonos adnumeratur. *Naturam mutare difficile est*, ait Seneca. Videmus alios, naturâ duce optimâ, ipsam virtutem, quâ virtus est, colentes, atque amplectentes.

Hi veri boni, qui non indigent legibus, sed suapte natura, nihil contra leges, aut bonos mores agunt.

Laërtius.

Antisthenes non ideò quid faciendum, aut vitandum dicebat, quia leges iuberent aut verarent : sed quia ipsa ratio dictaret, hoc esse honestum, illud turpe.

ANIMI

ANIMI SERVITVS.

Lib. 2.
Satyr. 7.

*Quid refert, vri Virgis, ferroque necari?
Auctoratus eas: an turpi clausus in arca,
Quò te demisit peccati conscia herilis
Contractum, genibus tangas caput?*

Lib. 1.
Satyr. 2.

—— *pallida lecto*
Defiliat mulier: miseram se conscia clamet.

Lib. 2.
Satyr. 7.

—— *estne marito*
*Matronæ peccantis in ambos iusta potestas?
In corruptorem vel iustior?*

Bias .

Improbis, etsi liber sit, seruus est multarum cupiditatum.

Seneca.

*Ostende, quis non seruiat; alius libidini, alius auaritiæ, alius ambi-
tioni, omnes timori: nulla seruitus turpior, quàm voluntaria.*

Lib. 1.
epist. 16.

Qui metuens uiuit, liber mihi non erit umquam.

ANI-

ANIMI SERVITVS PERPETVA.

Lib. 2.
Satyr. 7.

*Euasti? credo metues, doctusque cauebis:
Quæres, quando iterum paueas, iterumque perire
Possis. O toties seruus! quæ bellua ruptis,
Cum semel effugit, reddit se praua catenis?*

En miserum periculo elapsus, rursus ad vitia proruentem.

Seneca.

Ille mihi non videtur liber, cui mulier imperat, cui leges imponit, præscribit, iubet, vetat quod videtur: qui nihil imperanti negare potest, nihil recusare audet: poscit, dandum est, eijcit, abeundum, vocat, veniendum.

Non ita bellua, quæ vinculis elapsa, ad illa non rēdit.

Qui diu in vinculis fuerunt, cum soluuntur, claudicant adhuc: ita diu vitij assueti, etiam cum ea deserunt, quædam retinent vestigia.

Seneca.

In vitia alter alterum tradimus: quomodo ad salutem reuocari potest, quem nullus retrahit, & populus impellit?

VIS

VIS INSTITUTIONIS.

Lib. 1.
epist. 2.

*Quo semel est imbuta recens, servabit odorem
Testa diu.*

Vt in semente posita spes messis est: ita totius reliquæ vitæ exspectatio ab educatione pueritiæ pendet.

Plutarch.

Alexander Rex cùm interrogaretur, utrùm patrem mallet Philippum an Aristotelem: Magistrum, inquit: ille enim, ut essem; hic autem, ut præclarè institutus essem, auctor fuit.

Eurip.

Ipsa educatio inter homines frequenter maiorem vim excitat amoris, quàm ipsa generatio prolis.

Iuvenal.

*Nil dictu fœdum, visuq; hæc limina tangat,
Intra quæ puer est: procul hinc procul inde puellæ
Lenonum, & cantus pernoctantis parafiti.
Maxima debetur puero reverentia, si quod
Turpe paras, nec tu pueri contemseris annos:
Sed peccaturo obsistat tibi filius infans.*

IN CI-

INCIPIENDVM ALIQVANDO.

Lib. 1.
epist. 2.

*Dimidium facti qui cœpit habet ; sapere aude,
Incipe , viuendi qui rectè prorogat horam,
Rusticus expectat dum defluat amnis , at ille
Labitur , & labetur , in omne volubilis æuum.*

Auson.

*Incipe , dimidium facti est cœpisse : superfit
Dimidium : rursum hoc incipe , & efficies.*

Agricolam hîc vides ignauum , qui laborem differt suum , donec fluminis scilicet cesset cursus ; alios verò , sedulò intentos operi : quorum hic fundamenta domus iacit , alter aratro boues iungit , spe messis aliquando colligendæ.

Sallust.

Hi iam verè viuere , atque frui animo videntur , qui aliquo negotio intenti , præclari facinoris , aut artis suæ famam quærunt.

Senec.

Molestum est semper vitam incohare : malè viuunt , qui semper viuere incipiunt , quia semper illis imperfecta vita est. Quidam tum incipiunt , cùm deficiendum est ; si hoc iudicas mirum , quidam antè viuere desierunt , quàm inciperent.

FRUCTVS LABORIS GLORIA.

De art.
Poët.

*Qui studet optatam cursu contingere metam,
Multa tulit, fecitque puer: sudavit & alfit:
Abstinit Venere, & vino. Qui Pythia cantat
Tibicen, didicit prius, extimuitque magistrum.*

Adolescens Bacchum & Venerem fugiens, rectâ ad honoris, & quietis metam tendit: dum vigilat, currit, & cæli ac fortunæ iniurias inuictis fert animo.

Xenoph.

Qui enim laudis studio tenentur, eius gratia omnem laborem, & omne periculum, libenter eos subire necesse est.

Sallust.

Nemo umquam ignaviâ est factus immortalis.

Ouid.

*Dum vires anni que finunt, tolerate labores:
Nam veniet tacito curua senecta pede.*

Lucan.

— gaudet patientia duris:
Letius est, quoties magno sibi constat, honestum.

Plutarch.

Ad Olympium certamen profectus Themistocles, cum in stadium processisset, omnes certaminibus neglectis in eum unum oculos conijciunt, in eoque complexando diem terunt, & illum cum plausu peregrinis ostendunt. Qua re, vir gloriæ cupidissimus, accensus, Hoc ipso die, inquit, laborum omnium, quos pro Græcia suscepi, fructum amplissimum reportavi.

VOLVPTATVM VSVRÆ, MORBI, ET MISERIÆ.

Lib. 1.
epist. 3.

Sperne voluptates, nocet enim dolore voluptas.

Democrat.

Optima est vita, plurimum lætari, & minimum dolere: hoc totum assequi potes, voluptates in rebus mortalibus spernendo.

Senec.

Indurandus est animus, & à blandimentis voluptatum procul abstrahendus. Quidam se voluptatibus immergunt, quibus in consuetudinem adductis, carere non possunt, & ob hoc miserrimi sunt. Nam si voluptati cesserint, cedendum est dolori.

Senec.

*Nulla sors longa est, dolor ac voluptas
Inuicem cedunt: breuior voluptas.
Ima permutat brevis hora summis.*

Plaut.

*Pœnitentia dolorque voluptate comparantur:
Ita Diis placitum, voluptati ut mœror comes consequatur.*

Iuuenal.

*— sed quæ præclara, & prospera tanti,
Ut rebus lætis par sit mensura malorum?*

CRA PV-

CRAPULA INGENIUM OFFUSCAT.

Lib. 2.
Satyr. 2.

—quin corpus onustum
Hesternis vitijs animum quoque prae-grauat vna,
Atque affigit humo diuinæ particulam auræ.
Alter, vbi dicto citius curata sopori
Membra dedit, vegetus præscripta ad munia surgit.
Hic tamen ad melius poterit transcurrere quondam;
Siue diem festum rediens ad vexerit annus,
Seu recreare volet tenuatum corpus; Ubique
Accedent anni, & tractari mollius ætas
Imbecilla volet. tibi quidnam accedet ad istam,
Quam puer & validus præsumis, mollitiem, seu
Dura valetudo inciderit, seu tarda senectus?

Hic crapula & vino obrutus, projectis humi insignibus Prudentiæ, ac Fortitudinis, nihil differt ab insano. At verò Sobrietas, omnium virtutum mater, atque salubrium consiliorum parens est.

Euvip.

Victus hominum qui fuerit exiguus, ac mediocris, laudandus est; nimia verò moles, causa mali est.

Theognis.

Multò plures perdidit saties, quàm fames viros.

NATV.

NATURA MODERATRIX OPTIMA.

Lib. 1.
Satyr. 2.

*Nōne Cupidinibus statuit natura modum, quem,
Quid latura sibi, quid sit dolitura negatum,
Querere plus prodest, & inane abscindere soldo?
Num, tibi cū fauces vrit sitis, aurea queris
Pocula? num esuriens fastidis omnia, præter
Pauonem, rhombumque?*

Lib. 2.
Satyr. 2.

*— non in caro nidore voluptas
Summa, sed in teipso est.*

Ibidem.

Ieiunus raro stomachus vulgaria temnit.

Natura sicut rector, & rector, semperque desiderans, quod melius est præscribit, datque singulis affectibus modum, ac mensuram convenientem.

Senec.

Illam sequentibus, omnia expedita & facilia sunt: contra illam viventibus, non alia vita est, quam contra aquam nauigantibus. Dat enim cuique quod conuenit, & ne, dum manere possunt, intereant elaborat.

Cicero.

Exècrari solitus Socrates eum, qui primus vtilitatem à naturâ seiunxisset, & naturam appellabat honesti rationem, homini à natura insitam.

ANI-

ANIMVS PURGANDVS.

Lib. 1.
epist. 2.

Sincerum est nisi Vas, quodcumque infundis, acescit.

Carere debet, ait ille, omni affectu ad vitia, qui paratus erit ad virtutem.

Val. Max.

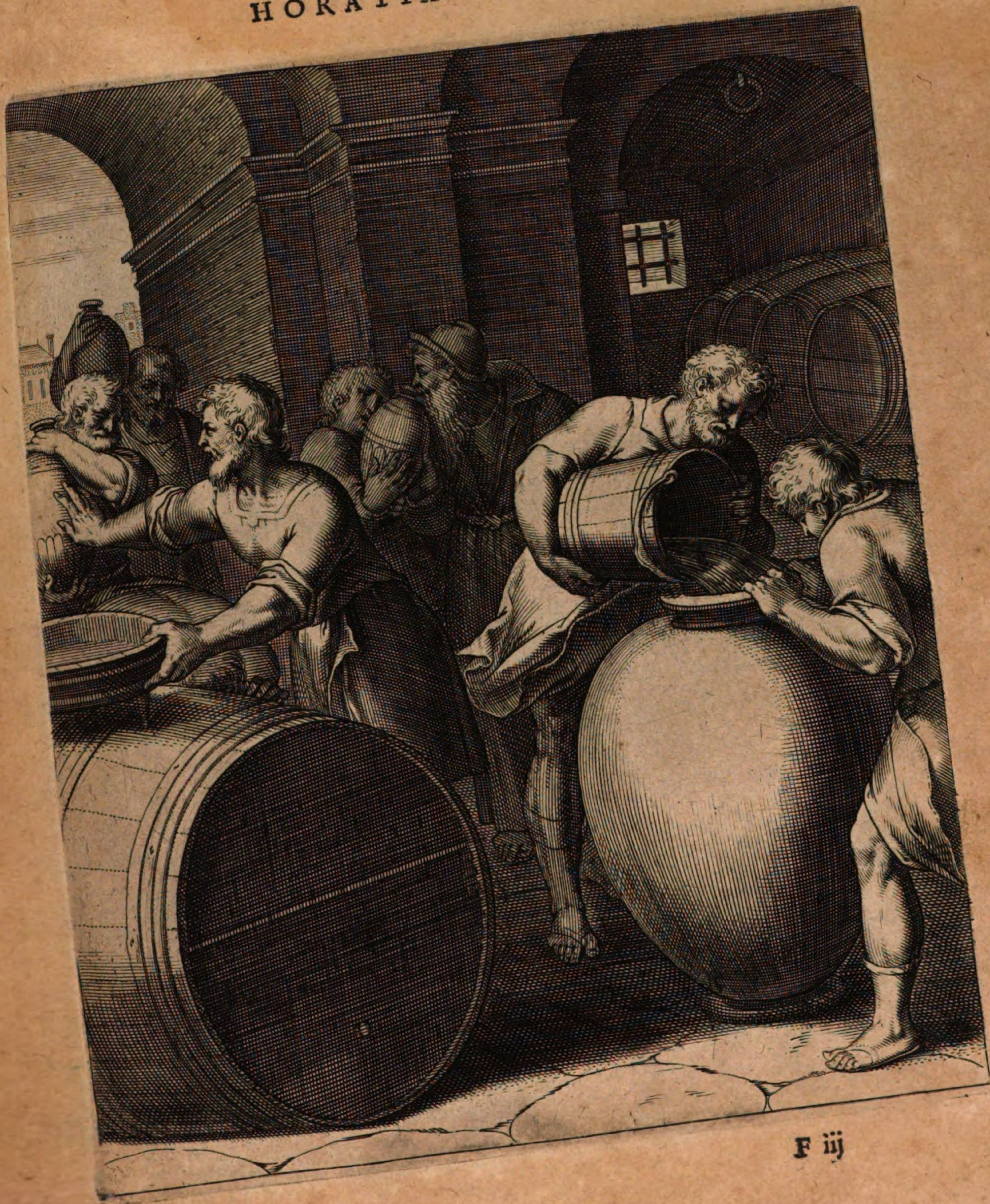
Neque enim vllum finitur vitium, vbi oritur.

Cumque renuntiatur vitijs, statim adsciscitur virtus; nam egres-
sus vitiorum, virtutis operatur ingressum.

Lib. 3.
Oda 24.

*Eradenda Cupidinis
Praui sunt elementa: & tenera nimis
Mentes asperioribus
Formandæ studijs.*

PHILO-

PHILOSOPHIA VITÆ MAGISTRA.

Lib. 1.
epist. 18.

*Inter cuncta leges, & percunctabere doctos:
Quâ ratione queas traducere leniter ævum:
Ne te semper inops agitet, vexetque Cupido:
Ne pavor & rerum mediocriter Utilium spes:
Virtutem doctrina paret Naturæ donet:
Quid minuat curas: quid te tibi reddat amicum.*

Qui ad doctrinæ studia propendet, Tempori innixus, ab erudit-
tis de vita rectè instituenda consilium petit: quo animi affectus,
sibi molestos, à se reiiciat, Timorem grauesque curas discutiat.

Seneca.

Studia enim optimè felicitatem extollunt, & facillimè cala-
mitates minuunt.

Interrogatus Aristoteles, Philosophorum princeps, qua re ab
indoctis differrent docti? *Qua viui*, inquit, *à mortuis*: hominem
absque litteris, statuam esse veriùs quàm hominem sentiens.

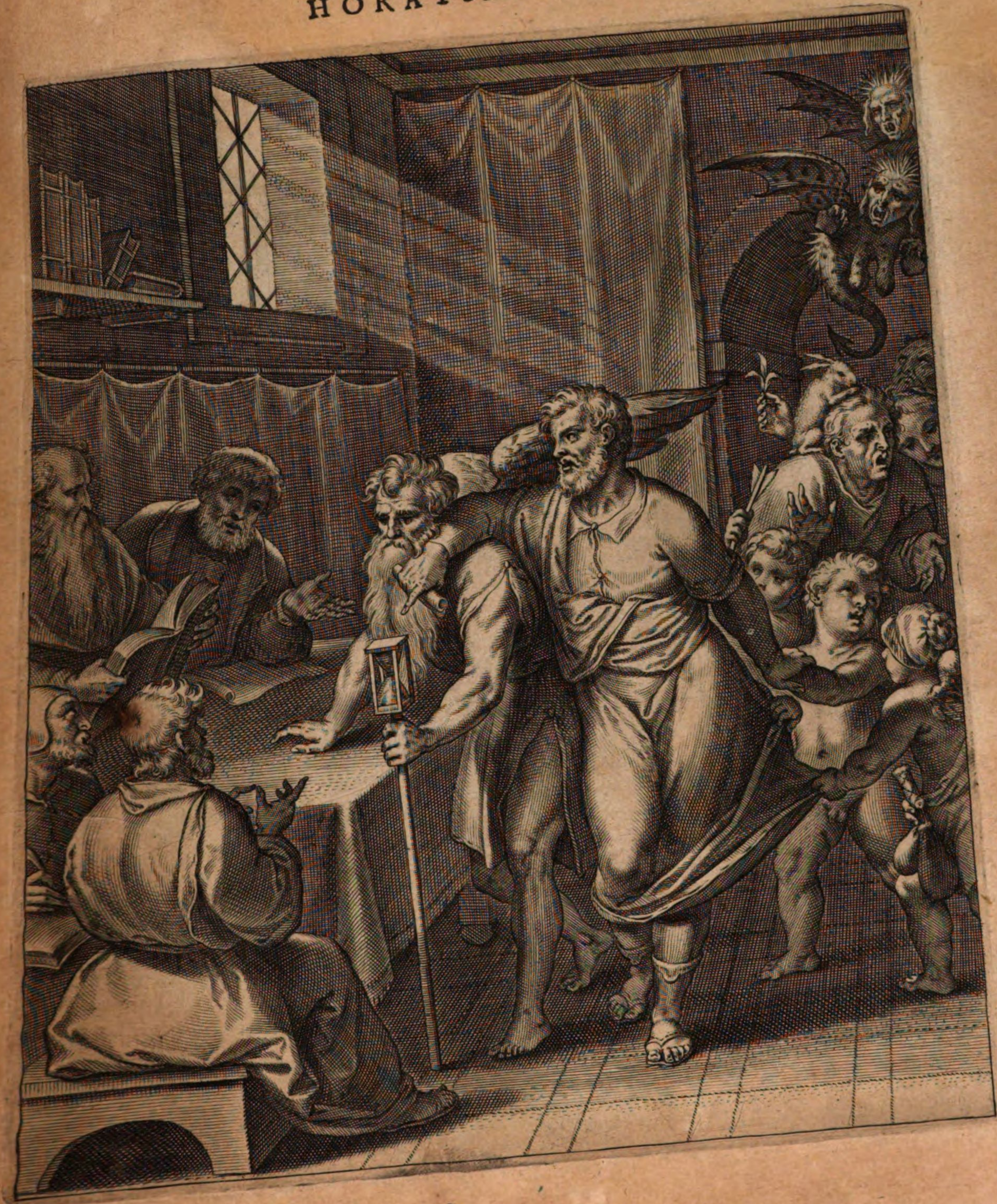
Socrates.

In bello quidem ferrum auro præstat ad defendendum se: in
vita autem, eruditio diuitijs.

Perf.

—petite hinc iuuenesque senesque
Finem animæ certum, miserisque viatica canis.

MINER.

MINERVA DVCE.

Lib. 1.
epist. 1.

*Est quòdam prodire tenus , si non datur vltra:
Feruēt auaritia , miseroq̃ue cupidine pectus ?
Sunt verba , & voces , quibus hunc lenire dolorem
Possis , & magnam morbi deponere partem.
Laudis amore tumes ? sunt certa piacula , quæ te
Ter purè lecto poterunt recreare libello.*

Virum probum , Minerva verbis , scriptisq̃ue , ad vitæ tran-
quillitatem promouet : docetq̃ue Diuitias , Insignia honorum,
Sellas curules , Fascēs , Laureas , Statuas , Triumphos , & alia ge-
neris eiusdem , ab effrenatis Cupidinibus oblata , respuere.

Senec.

Relinque ambitum : timenda res est , vana , ventosa , nullum
habens terminum.

Lib. 2.
Satyr. 4.

—quem vis mediâ erue turbâ:
Aut ob auaritiam aut miserâ ambitione laborat.

DISCI-

DISCIPLINÆ ANIMVS ATTENTVS.

Lib. 1.
epist. 1.

*Inuidus, iracundus, iners, vinosus, amator,
Nemo adeò ferus est, qui non mitescere possit,
Si modò cultura patientem commodet aurem.*

Pallas sapientiæ, & Mercurius eloquentiæ Deus, rectam improbis hominibus Virtutis viam demonstrant.

Pythag.

Qui breui tempore præ pudore disciplinam non patitur, omni tempore in pudore insipientiæ permanebit.

Senec.

Quare verbis parcam? gratuita sunt: non possum scire, an ei profuturus sum, quem admoneo. Illud scio, alicui me profuturum, si multos admonuero: spargenda est manus: non potest fieri, ut non aliquando succedat, multa tentanti.

Idem.

Cogito quàm multi corpora exerceant, ingenia quàm pauci; quantus ad spectaculum non fidele & lusorium fiat concursus, quanta sit circa bonas artes solitudo, quàm imbecilli animo sunt, quorum lacertos, humerosque miramur.

DIVTIRNA QUIES VITIIS ALIMENTVM,

Lib. 1.
epist. 2.

——— & nā

*Posces ante diem librum cum lumine, si non
Intendes animum studiis & rebus honestis:
Inuidiā, vel amore vigil torquere.*

Vir prudens, mane recēns orto, è lecto consurgens, ad studia se comparat, vt libidini, inuidiæ, alijsque prauis affectibus aditum præcludat.

Hesiod.

Aurora enim operis tertiam sortitur partem.

Senec.

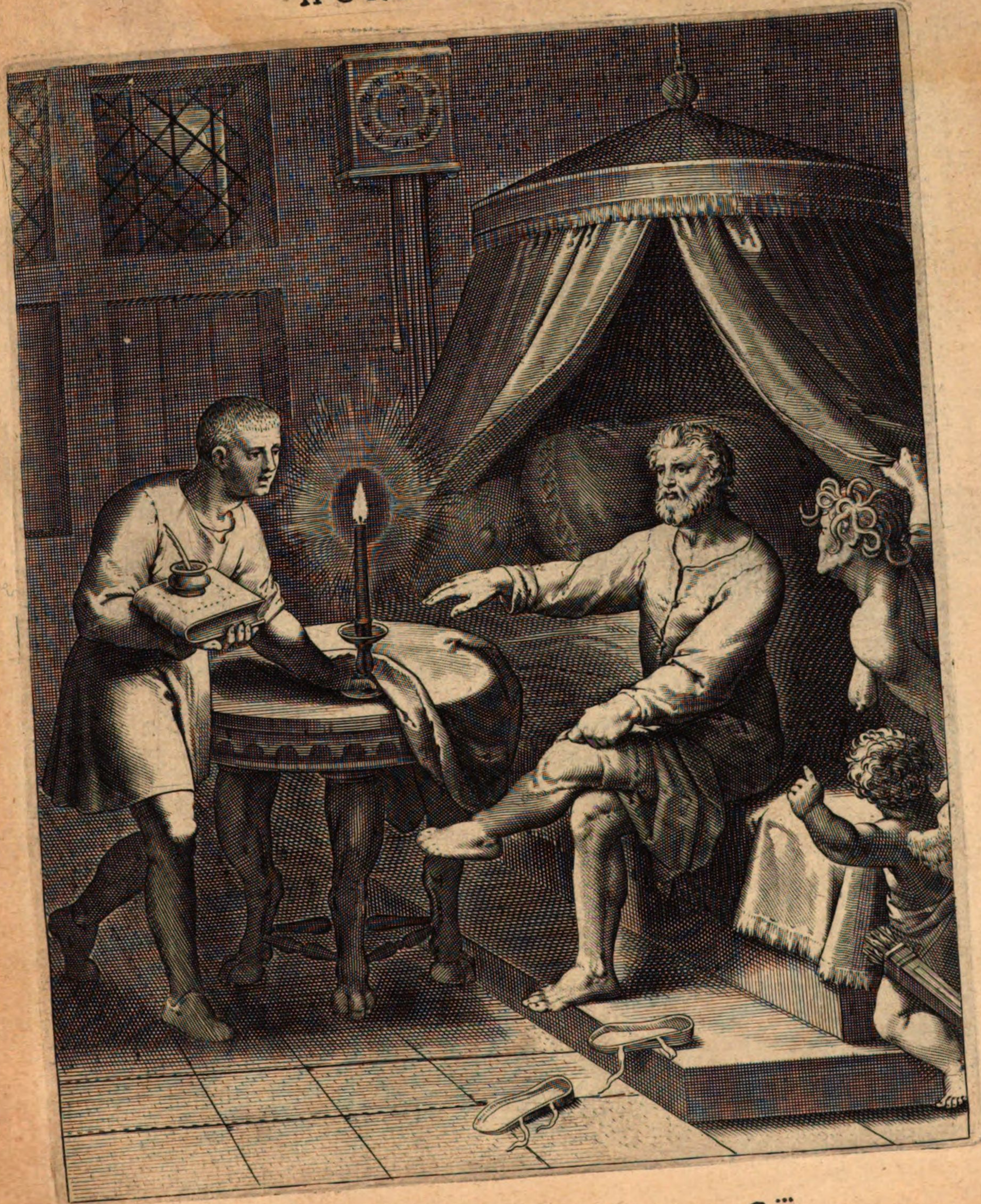
Debent homines viaticum senectutis litterarum studijs parare, discendo, ne defecerint insipienti animo, litteras tamquam baculum infirmo corpori repertas esse, eundem finem esse discendi & viuendi.

Plaut.

——— vigilare decet hominem

*Qui vult sua tempore conficere officia:
Nam qui dormitat libenter, sine lucro, & cum malo
Quiescit.*

HABEN.

HABENDA IN PRIMIS ANIMI CVRA.

Lib. 1.
epist. 2.

*Quæ ledunt oculos, festinas demere: si quid
Est animum, differs curandi tempus in annum.*

Lampson.

*Cura oculos, animum vitiiis magis: hunc tibi Pallas
Aut sola, aut comite ut tempore curet, age.*

Minerua beneficio Temporis adiuta, mordacem Curam, ceterosque animi affectus molestos, humano pectori conatur eximere: at verò nos miseri, maiorem corporis, quàm animi curam, ferè solemus habere. Exemplum hîc vides Lippi, pro oculorum cura anxie solliciti.

Plutarch.

Qui ægrotant animo, quò grauiùs ægrotant, hoc magis abhorrent à medico.

Laert.

Monebat Antisthenes ea paranda bona, quæ cum naufragio enatent. Bion verò formam, & venustatem bona aliena dicebat: animi verò, nostra atque immortalia.

EDVCATIONIS ET CONSVETVDINIS TYPVS.

—— te ipsum

Lib. 1.
Satyr 3.

*Concute, num qua tibi vitiorum infecerit olim
Natura, aut etiam consuetudo mala. namque
Neglectis vrenda filix innascitur agris.*

Valerius
Max.

Lycurgus, is qui Lacedæmonijs leges condidit, cū conaretur ciues suos à moribus præsentibus ad temperatiorem viuendi rationem traducere, (nam erant corrupti deliciis) duos educauit catulos, venaticum vnum, alterum domesticum: venaticum passus est domi lautioribus vesci cibis, domesticum eductū venationibus exercuit. Dein cū ambos produxisset in forum apud multitudinem, posuit illic escas aliquas deliciores; mox emisit leporem. Cū vterque raperetur ad assueta, alter escas, alter leporem inuaderet: An non videtis, inquit, ciues, duos catulos, ob diuersam educationem ad modū dissimiles euasisse, plusque ad honestatem momenti habere exercitationem, quā naturam?

Cic.

Eligenda est optima vitæ ratio, quam consuetudo iucundissimam reddet.

Seneca

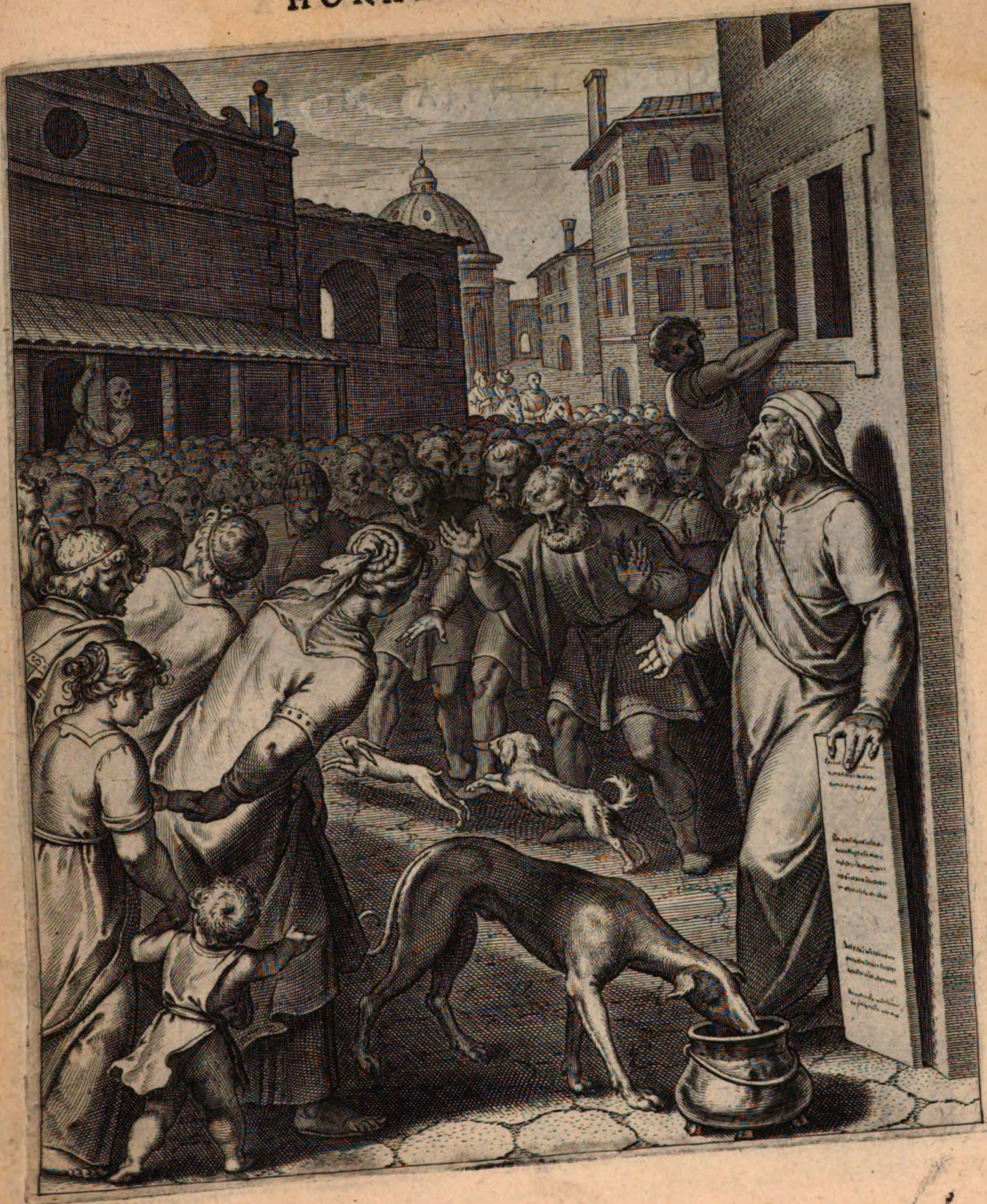
Educatio & disciplina mores facit: & id sapit vnusquisque, quod didicit. Itaque bona consuetudo excutere debet, quod mala instruxit: bene docet loqui bene facere.

—— nihil assuetudine maius.

Ouid.

*Quod malè fers, assuesce, feres bene, multa vetustas
Lenit.*

CON-

CONSCIENTIA MILLE TESTES.

Lib. 1.
epist. 1.

— *hic murus aheneus esto:
Nil conscire sibi, nulla pallescere culpa.*

Vir bonus de famæ præconio haudquaquam sollicitus, sua se conscientia oblectat: murum aheneum vitijs obijcit.

Stobæus,

Interrogatus Bion, quænam res in vita metu careret? *Bona conscientia*, respondit.

Cicero,

Vacare culpa, maximum est solatium.

Ouid.

*Conscia mens ut cuique sua est, ita concipit intra
Pectora, pro facto spemq; metumque suo.
Conscia mens recti famæ mendacia ridet:
Sed nos in vitium credula turba sumus.*

Plaut.

Nihil est miserius, quàm animus hominis conscius.

Auson.

Qui rectè faciet, non qui dominatur, erit Rex.

HO-

HONESTE ET PVBLICE.

Lib. 1.
epist. 16.

Tu rectè viuis , si curas esse quod audis.

Lampson.

*Vir bonus , inspicere , ait sodes , ô fama , quod ante
Pectus , & à tergo , mantica nostra gerit.
Quin nostræ tibi nulla domi volo clausa fenestra,
Ianua nulla tibi , nulla sit arca tibi.*

Bonus vir , ut ait ille , non audet quidquam cogitare , aut face-
re , quod non audeat prædicare. Socrates ad gloriam hanc viam
proximam esse dicebat , si quis ageret , ut qualis haberi vellet , talis
esset.

Lips. in Ex-
emplis Polit.

Liuius Drusus , cum domum in palatio ædificaret , & archite-
ctus offerret ita se structurum , ut libera ab arbitris , & omni de-
spectu esset : *Quin tu potius , inquit , si quid in te artis est , ita compone
domum meam , ut quidquid agam , ab omnibus inspicere possit.* Vox ma-
gnifica , vox laudanda.

Seneca.

Nihil opinionis causâ , omnia conscientia faciam. Populo spe-
ctante fieri credam , quidquid me conscio faciam.

NI-

NIHIL SILENTIO UTILIVS.

Lib. 3.
od. 2.

*Est & fideli tuta silentio
Merces.*

Lib. 1.
epist. 18

*Arcanum neque tu scrutaberis ullius umquam:
Commissumque teges, & vino tortus, & ira.*

Harpocratem hîc vides, silentij Deum, digito labellum, quamquam media inter vina, & iram, compescentem.

Nihil æquè proderit quàm quiescere, & minimum cum alijs loqui, & plurimum secum.

Cato.

*Virtutum primam esse puta, compescere linguam:
Proximus ille Deo, qui scit ratione tacere.*

Nescit vox missa reuerti.

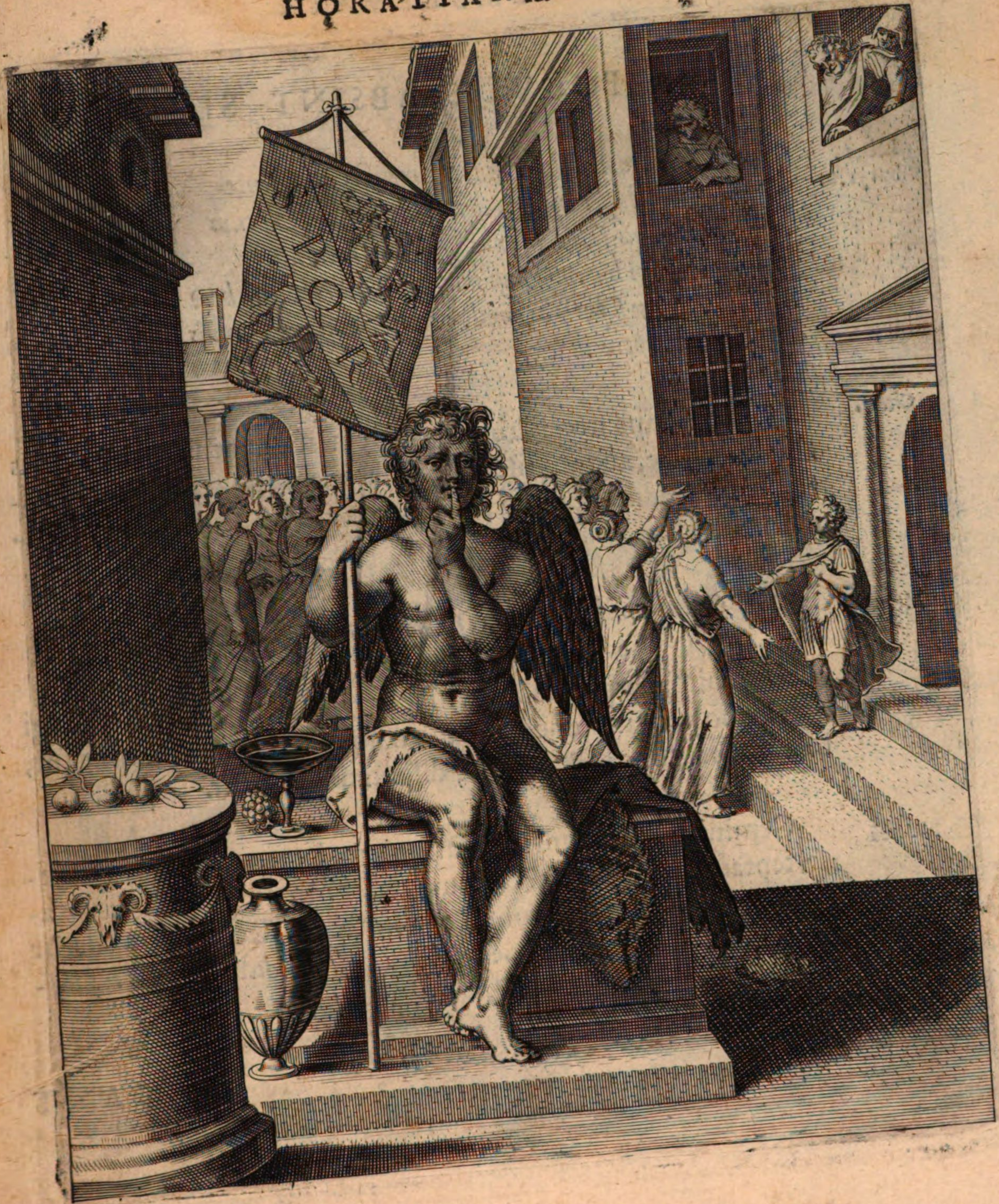
Lib. 1.
epist. 17.

*— tacitus pasci si posset coruus, haberet
Plus dapis, & rixæ multò minus invidiæque.*

Laert.

Xenocrates in conuiuio rogatus, cur ceteris garrientibus ipse taceret? Numquam, respondit, tacuisse poenituit; locutum sæpius. Idem quoque diem suas in partes distribuens, etiam silentio suam adtribuit.

A P O.

A P O C V L I S A B S I N T S E R I A .

Lib. 1.
Satyr. 2.

*Discite non inter lances , mensasque nitentes
Cum stupet insanis acies fulgoribus , & cum
Acclinis falsis animus , meliora recusat:
Verum hic impransi mecum disquirite. cur hoc?
Dicam si potero , malè Verum examinat omnis
Corruptus iudex.*

Cicero.

Cum sumus necessarijs negotijs curisque vacui , tum auemus aliquid videre, audire, discere, cognitionemque rerum, aut occultarum , aut admirabilium , ad bene beateque viuendum necessariam ducimus.

Menand.

Quàm nihil disciplina , nisi mens adsit.

Hæc enim, corpore cibo potuque aggrauato, assurgere aut fungi officio suo nequit. hinc altercatio nascitur, qua veritas amittitur; hæc autem à sobrijs & ieiunis, disputando elicitur.

Plutarch.

Geminus à Romanis ad Antonium Legatus missus, ut omnia tentaret, per quæ cum Octauio redire in gratiam posset, vocatus in conuiuium ab Antonio, præsentemque Cleopatram, monetur ut mandata proferat. Cui Geminus : *Quæ tibi dicere , Antoni , iussus sum , cum sobrio & alio in loco tractanda sunt.*

A M A N T

AMANT ALTERNA CAMOENÆ.

Lib. 4.
qd. 12.*Misce stultitiam consiliis breuem;
Dulce est despere in loco.*

Animi laxationem, quam breuem Poëta Stultitiam nuncupat, Palladi commendat Occasio.

Hesiod.

Occasio omnium rerum optima.

Seneca.

Post multa virtus opera laxari solet.

Vt saltator seu histrio, dum eximium meditatur saltum, non nihil retrocedit:

Valerius
Maximus.

Sic strenui tempestiua laboris intermissione ad laborandū fiunt vegetiores. Id vidit, cui nulla pars sapientiæ obscura fuit, Socrates: ideoque non erubuit tunc, cū interpositā arundine crucibus suis, cum parvis filiolis ludens, ab Alcibiade risus est.

Iuuat interdum

Lib. 2.
Satyr. 3.*Ludere par, impar, equitare in arundine longa.*Lib. 1.
epist. 6.*Insani sapiens nomen ferat, æquus iniqui,
Vltra quàm satis est, virtutem si petat ipsam.*

Ouid.

*Otia corpus alunt, animus quoque pascitur illis:
Immodicus contrà carpit vtrumque labor.*

FESTINA LENTE.

Lib. 1.
Satyr. 10.

— *ridiculum acri*

Fortius, & melius magnas plerumque secat res.

Valerius
Maximus.

Sertorius corporis robore, atque animi consilio parem naturæ indulgentiam expertus, proscriptione Sullana dux Lusitanorum fieri coactus, cum eos oratione flectere non posset, ne cum Romanorum vniuersa acie configere vellent, vafro consilio ad suam sententiam perduxit. Duos enim in conspectu eorum constituit equos, alterum validissimum, alterum infirmissimum: ac deinde validi caudam ab imbecillo sene paulatim carpi, infirmi, à iuvene eximiarum virium, vniuersam conuelli iussit. Obtemperatum imperio est. Sed cum adolescentis dextra irritò se labore fatigat, senio confecta manus ministerium executà est. Tunc pro concione subiecit: Equi caudæ confimilem esse Romanorum exercitum, cuius partes aliquis aggrediens opprimere possit: vniuersum conatus prosternere, celerius tradiderit victoriam quàm occupauerit.

Plaut.

Tardiùs absoluit, qui nimium properat.

Claudian.

— *peragit tranquilla potestas,
Quod violenta nequit.*

ME.

MEDIIS TRANQVILLVS IN VNDIS.

Lib. 3.
Od. 3.

*Iustum & tenacem propositi virum,
Non ciuium ardor praua iubentium,
Non vultus instantis tyranni,
Mente quatit solida, neque Auster,
Dux inquieti turbidus Hadrie,
Nec fulminantis magna Iouis manus:
Si fractus illabatur orbis,
Impavidum ferient ruinae.*

Stobaeus.

Socratis commune adagium, vt statuam in sua basi, ita virtuti ac bono proposito nixum, immotum esse debere,

Virg.

Ac si dura filex aut stet Marpesia cautes.

Plutarch.

Anaxarchus, cum à Nicocreonte Cypri tyranno in saxo concauo tunderetur, Philosophus animo infraeto; *Tunde, tundo*, ait, *Anaxarchi vasculum: eius constantiam non teres.*

IN-

INNOCENTIA VBIQUE TVTA.

Lib. 1.
od. 22.

*Integer Vita, Sceleris que purus,
Non eget Mauri iaculis, nec arcu,
Nec venenatis grauida sagittis,
Fusce, pharetra.
Sine per Syrtes iter aestuosas,
Sine facturus per inhospitalem
Caucasum, vel quæ loca fabulosus
Lambit Hydaspes.*

Sueton.

Titus Vespasianus audiens prædecessores suos multis à subditis iniurijs affectos : Nemo, inquiebat, me iniuria afficiet, quia nihil ago, quod alios ledere possit.

MOR-

MORTIS FORMIDO.

Lib. 3.
Od. 1.

*Distriktus ensis cui super impia
Cervice pendet, non Sicula dapes
Dulcem elaborabunt saporem:
Non auium, citharæque cantus
Somnum reducent. Somnus agrestium
Lenis virorum non humiles domos
Fastidit, umbrosamque ripam,
Non Zephyris agitata Tempe.*

Cicero.

Dionysio cum quidam ex eius assentatoribus Damocles, commemoraret in sermone opes eius, ac maiestatem, negaretque umquam beatiorum quemquam fuisse: Visne igitur (inquit) o Damocle, fortunam experiri meam? Cum se ille cupere dixisset, collocari iussit hominem in sella sua regia, tum ad mensam eximia forma pueros delectos iussit consistere, eosque ad nutum illius intuentis diligenter ministrare: incendebantur odores, mensæ exquisitissimis epulis exstruebantur: fortunatus sibi Damocles videbatur. In hoc medio apparatu, fulgentem gladium è lacunari seta equina aptum demitti iussit, ut impenderet illius beati cervicibus. Itaque nec plenum artis argentum, nec manum porrigebat in mensam. Denique exorauit tyrannum, ut abire liceret, quod iam beatus nollet esse. Satisne videtur declarasse Dionysius, nihil esse ei beatum, cui semper aliquis terror impendeat?

Senec.

*Quisquamne regno gaudet? o fallax bonum,
Quantum malorum quam fronte blanda tegis?
Neceste est ut multos timeat, quem multi timent.
Venenum auro bibitur: expertus loquor.*

FRV-

FRUGALITATIS EXEMPLAR.

Lib. 4.
Od. 16.

*Vivitur parvo bene, cui paternum
Splendet in mensa tenui salinum:
Nec leueis somnos timor, aut Cupido
Sordidus aufert.*

Lib. 1.
Epist. 12.

*Pauper enim non est, cui rerum suppetit usus,
Si ventri bene, si lateri est, pedibusque tuis, nil
Diuitie poterunt regales addere maius.*

Lib. 1.
Satyr. 3.

——— *modò, sit mihi mensa tripes, &
Concha salis puri, & toga, quæ defendere frigus,
Quamuis crassa, queat.*

Iuuenal.

——— *nulla aconita bibuntur
Fictilibus: tunc illa time, cum pocula sumes,
Gemmata, & lato setinum ardebit in auro,*

Phocion.

*Satiùs est, humi cubantem viuere, & bono animo esse, quàm
perturbatum, in aureo lecto.*

Lib. 1.
Epist. 17.

Nec vixit malè, qui natus, moriensque fefellit.

Laert.

*Rogatus Socrates, Quisnam Dijs esset simillimus? Is, inquiebat,
qui paucissimis eget: cum Diij nullius indigeant.*

Ammian.

*Cyrus percontanti hospiti, quid in cœnam sibi apparari vellet?
respondit, Præter panem nihil: nam spero me prope riuum cœnaturum.*

POTESTAS POTESTATI SVBIECTA.

Lib. 3.
Od. 1.

*Regum timendorum in proprios greges,
Reges in ipsos imperium est Iouis,
Clari Giganteo triumpho,
Cuncta supercilio mouentis.*

Senec.

*Vos quibus rector maris atque terræ
Ius dedit magnum, necis, atque vitæ:
Ponite inflatos, tumidosque vultus.
Quidquid à vobis minor extimescit,
Maior hoc vobis dominus minatur.
Omne sub regno grauiore regnum est.*

Ioseph.

Herodes Agrippa, cum veste regia indutus pro tribunali sederet, eumque Deum assentatores salutarent, & paulo post grauissimis cruciatibus correptus, se ad necem trahi videret, ad amicos conuersus: En, ait, quem Deum immortalem salutastis; iam mortalis vitam relinquere iubeor, fatali necessitate Vestrum arguente mendacium.

QVIS

QVIS DIVES? QVI NIL CVPIT.

Lib. 2.
Od. 2.

*Latiùs regnes avidum domando
Spiritus, quàm si Libyam remotis
Gadibus iungas, & vterque Pœnus
Seruiat vni.*

*Redditum Cyri solio Phraäten,
Dissidens plebi, numero beato-
rum eximit Virtus, populumque falsis
Dedocet vti*

*Vocibus; regnum & diadema tutum
Deferens vni; propriamque laurum:
Quisquis ingentes oculo irretorto
Spectat acervos.*

Senec.

Habere regnum fors est; Virtus, dare.

*Rex est, qui posuit metus,
Et diri mala pectoris:
Quem non ambitio impotens,
Et numquam stabilis fauor
Vulgi præcipitis mouet.
Qui tuto positus loco,
Infra se videt omnia.*

Lib. 3.
Od. 24.

*Si quæret, Pater urbium,
Subscribi statuis, indomitam audeat
Refrenare licentiam
Clarus postgenitis.*

S A P I E N T I Æ L I B E R T A S.

Lib. 2.
Satyr 7.

*Quisnam igitur liber? sapiens, sibi qui imperiosus:
Quem neque pauperies, neque mors, neque vincula terrent
Responsare cupidinibus, contemnere honores,
Fortis, & in seipso totus teres, atque rotundus:
Externi ne quid valeat per læue morari:
In quem manca ruit semper fortuna.*

Epictet.

Liber est qui viuit vt vult, quem neque est cogere, neque prohibere, neque vim adferre.

Lipius in
Manuduct.

Illam, inquam, est, absoluta hæc, & compendio dicenda libertas non homines timere, non fortunam; nec turpia velle, nec nimia, in seipsum habere maximam potestatem.

Inæstimabile bonum est suum fieri.

Lib. 1.
Epist. 1.

*Ad summum sapiens vno minor est Ioue, diues,
Liber, honoratus, pulcher, rex denique regum.*

Laert.

Dionysio recitante versiculos illos Sophoclis:

*Quisquis tyranni ad tecta se contulit,
Fit seruus illi, liber etsi venerit:*

Aristippus, arrepto posteriore, respondit:

Haud seruus est, si liber illuc venerit.

Quia, inquebat, verè liber non est, nisi cuius animum spe metuque liberauit Philosophia.

NIMIUS PAUPER TATIS METVS

LIBERTATI NOXIVS.

Lib. 1.
Epist. 10.

*Sic qui pauperiem veritus, potiore metallis
Libertate caret, dominum vehet improbus, atque
Seruiet aeternum, quia paruo nesciat uti.*

Vides hunc miserum, propter nimium paupertatis metum, libertatis pileum abdicantem? Atque idem iste, cernis, ut dorso asini instar herum auro onustum vehat? Quinimo ad pistrinum flagellis se cogi patiatur?

Menand.

Paupertatem ferre non omnis, sed viri sapientis.

SORS

SORS SVA QVEMQVE BEAT.

Lib. 4.
Od. 9.

*Non possidentem multa, vocaueris
Rectè beatum, rectius occupat
Nomen beati, qui Deorum
Muneribus sapienter uti,
Duramque callet pauperiem pati,
Peiusque leto flagitium timet.
Non ille pro caris amicis
Aut patria, timidus perire.*

Baucis & Philemon, ut inter mortales beatissimi, quod sorte
sua essent contenti, à Ioue & Mercurio inuisuntur.

Seneca.

*Stet quicumque volet potens,
Aulæ culmine lubrico,
Me dulcis saturet quies:
Obscuro positus loco,
Leni perfruar otio.
Nullis nota Quiritibus
Ætas, per tacitum fluat:
Sic cum transferint mei
Nullo cum strepitu dies,
Plebeius moriar senex.
Illi mors grauis incubat,
Qui notus nimis omnibus,
Ignotus moritur sibi.*

AGRI-

AGRICVLTVRÆ BEATITVDO.

Lib.
epod.
ed. 2.

*Beatus ille qui procul negotijs
Vt prisca gens mortalium,
Paterna rura bobus exercet suis,
Solutus omnie fenore:
Nec excitatur classico miles truci,
Nec horret iratum mare,
Forumque vitat, & superba ciuium
Potentiorum limina.*

Cicero.

Omniū rerū, ex quibus aliquid requiritur, nihil est agricultura melius, nihil vberius, nihil dulcius, nihil libero homine dignius.

Hominum generi vniuerso cultura agrorum est salutaris. Nulla vita beatior esse potest, neque solum officio, sed & delectatione & saturitate copiaque rerum omnium, quæ ad victum hominum & cultum etiam pertinent.

*O fortunatos nimium, sua si bona nôrint,
Agricolas, quibus ipsa procul discordibus armis
Fundit humi facilem victum iustissima tellus!*

Stob.

Musonius Cheneum Mysonem sapientem, Aglaum autem Psophidium felicem appellauit. Caussam rogatus: Quia, inquit, urbana habitatione abstinentes, ruri agunt, suisque manibus laborant.

A V A-

A V A R I T I Æ M A L V M.

Lib. 3.
Od. 16.

*Crescentem sequitur cura pecuniam,
Maiorumque fames.*

Cicero.

Tu dies noctesque cruciaris, cui non sat est, quod est: & ipsum quod habes, ne diuturnum sit futurum, times: neque enim unquam expletur, aut satiatur cupiditatis sitis; neque solum, ea quæ habes, libidine augendi cruciaris, sed amittendi metu.

Iuvenal.

*Interea pleno cum turget sacculus ore,
Crescit amor nummi, quantum ipsa pecunia crescit:
Et minus hanc optat, qui non habet.*

MEN-

MENTIS INQUIETUDO.

Lib. 2.
Od. 26.

*Non enim gazæ, neque consularis
Summouet lictor miseros tumultus
Mentis, & curas laqueata circum
Tecta volanteis:*

Lib. 1.
Epist. 2.

*Non domus & fundus, non æris aceruus, & auri,
Ægroto domino deduxit corpore febres,
Non animo curas: valeat possessor oportet,
Si comportatis rebus, bene cogitat uti.*

Ouid.

*Attenuant vigiles corpus miserabile curæ,
Aduritque cutem macies.*

Seneca.

—— nouit paucos
Secura quies

CVRÆ INEVITABILES.

Lib. 2.
Od. 16.

*Scandit æratas vitiosa naueis
Cura : nec turmas equitum relinquit,
Ocyor ceruis , & agente nimbos
Ocyor Euro.*

Lib. 3.
Od. 1.

— *timor & minæ*
*Scandunt eodem quò dominus : neque
Decedit ærata triremi , &
Post equitem sedet atra cura.*

Virg.

*Quisque suos patimur manes ; sua quemque remordet
Cura.*

Statius.

— *inuiigilant animo , scelerisque parati
Supplicium exercent curæ.*

GRAN.

GRANDE MALVM INVIDIA.

Lib. 1:
Epist. 2.

*Invidus alterius macrescit rebus optimis:
Invidiâ Siculi non inuenêre tyranni
Tormentum maius.*

Perillus Atheniensis, faber ingeniosus, ad Phalaridem Agrigentinorum in Sicilia tyrannum veniens, in eius gratiam taurum ex ære artificiosissimum ædificauit, vt rei inclusi subiectoque igne torti, non hominis vocem, sed mugitum emittere viderentur. Pro quo iuuento, cum munus à tyranno artifex postulasset, in hunc ipsum taurum primus, eius iussu, Perillus conijcitur, & supposito igne exurit.

Socrates.

Malum alienum ne tuum feceris gaudium.

Seneca.

Inuidiam effugies, si te non ingesseris oculis: si bona tua non iactaueris: si sciueris in finem gaudere.

Hesiod.

Inuidia consumit inuidantium oculos & cor.

N

Bayerische
Staatsbibliothek
MÜNCHEN

CVLMEN HONORIS LVBRICVM.

Lib. 2.
Od. 10.

*Auream quisquis mediocritatem
Diligit, tutus caret obsoleti
Sordibus tecti, caret inuidenda
Sobrius aula.*

*Sæpius ventis agitur ingens
Pinus, & celsæ grauiore casu
Decidunt turres, feriuntque summos
Fulmina montes.*

Seneca.

*Felix, mediæ quisquis turba,
Parte quietus, aura stringit
Litora tuta, timidusque mari
Credere cymbam, remo terras
Propiore legit.*

Lib. 2.
Epist. 2.

*Pauperies immunda domus procul absit, ego utrum
Naue ferar magna, an parua, ferar vnus & idem.
Non agimur tumidis velis, Aquilone secundo:
Non tamen aduersis ætatem ducimus Austris.*

*Crede mihi, bene qui latuit, bene vixit, & intra
Fortunam debet quisque manere suam.*

MULTIPLEX AVARITIÆ PRÆTEXTVS.

Lib. 1:
Satyr. 1.

*Ille grauem duro terram qui vertit aratro,
Perfidus hic caupo, miles, nautæque per omne
Audaces mare qui currunt: hac mente laborem
Sese ferre, senes vt in otia tuta recedant,
Aiunt, cum sibi sint congesta cibaria: sicut
Paruula, nam exemplo est, magni formica laboris,
Ore trahit quodcumque potest, atque addit aceruo,
Quem struit, haud ignara, ac non incauta futuri:
Quæ simul inuersum contristat Aquarius annum,
Non vsquam prorepat, & illis vtitur antè
Quæsitis patiens.*

Lucret.

*Ergò hominum genus incassum frustra que laborat
Semper, & in curis consumit inanibus æuum:
Nimirum, quia non cognouit, quæ sit habendi
Finis, & omnino quò ad crescat vera voluptas.*

NIL

NIL AVRI CVPIDVM REFRÆNAT.

Lib. 2.
Satyr. 1.

— *cum te neque feruidus æstus*
Demoueat lucro, neque hyems, ignis, mare, ferrum,
Nil obstat tibi, dum ne sit te ditior alter:
Sic festinanti semper locupletior obstat.
Vt, cum carceribus missos rapit vngula currus,
Instat equis auriga, suos vincentibus, illum
Præteritum temnens extremos inter euntem.
Inde fit, ut raro, qui se vixisse beatum
Dicat, & exacto contentus tempore vitæ
Cedat, uti conuiuia satur reperire queamus.

Propert.

Ergo sollicitæ tu causa pecunia vitæ es,
Per te immaturum mortis adimus iter:
Tu vitijs hominum crudelia pabula præbes,
Semina curarum de capite orta tuo.

Lib. 3.
Od. 24.

— *si neque feruidis*
Pars inclusa caloribus
Mundi, nec Boreæ finitimum latus,
Duratæque jolo niues
Mercatorem abigunt? horrida callidi
Vincunt æquora nauitæ.

Iuuen.
Sat. 10.

— *plures nimia congesta pecunia curâ*
Strangulat, & cuncta exsuperans patrimonia census.

PECV.

PECVNIA A BONO ET HONESTO ABSTRAHIT.

*Perdidit arma, locum virtutis deseruit, qui
Semper in augenda festinat, & obruitur re.*

Lib. 1.
Epist. 16.

*Nimirum insanus paucis videatur, eo quod
Maxima pars hominum morbo iactatur eodem.*

Lib. 2.
Satyr. 3.

—quemuis media erue turba,
Aut ob auaritiam, aut misera ambitione laborat.

Lib. 1.
Satyr. 4.

Seneca.

Vidisti aliquando canem missa à domino frustra panis aperto ore captantem? quidquid accipit, protinus integrum deuorat, & semper ad spem futuri inhiat. Idem euenit nobis, quidquid expectantibus fortuna proiecit, sine vlla voluptate demittimus, statim ad rapinam alterius erecti, & attenti, in Epicuri illud chaos incidimus, quod inane sine termino est.

Laert.

Diogenes Anaximenis conspicatus seruos, plura vasa aurea ferentes, cuius ea essent, interrogauit: quibus dicentibus Anaximenis; *An, inquit, non pudet eum, tam multa habere, seipsum verò non possidere.*

CVM FRVCTV PEREGRINANDVM.

Lib. 2.
Od. 16.

*Quid breui fortes iaculamur ævo
Multa ? quid terras alio calentes
Sole mutamus ? patriæ quis exsul
Se quoque fugit ?*

Lib. 1.
Epist. 11.

*Tu, quamcumque Deus tibi fortunauerit horam,
Grata sume manu, nec dulcia differ in annum:
Vt, quocumque loco fueris, vixisse libenter
Te dicas. nam si ratio, & prudentia curas,
Non locus effusi latè maris arbiter, aufert:
Cælum, non animum mutant, qui trans mare currunt.*

Seneca.

Animum debes mutare, non cælum : licet vastum traieceris mare, terræque vrbesque recedant, sequentur te, quocumque peruenieris, vitia. Hoc idem cuidam quærenti, Socrates ait : Quid miraris, nihil tibi peregrinationes prodesse, cum te circumferas ? vt animum possis continere, prius corporis tui fugam siste ; ægri animi est ista vagatio.

A N-

ANXIA DIVITIARVM CVRA.

Lib. 3.
Od. 1.

*Desiderantem quod satis est, neque
Tumultuosum sollicitat mare,
Nec seuus Arcturi cadentis
Impetus, aut orientis Hædi:
Non verberata grandine vineæ,
Fundusque mendax, arbore nunc aquas
Culpante, nunc torrentia agros
Sidera, nunc hiemes iniquas.*

Seneca.

Nemo alius est Deo dignior, quàm qui opes contempsit: quarum possessionem tibi non interdico, sed efficere volo, vt illas intrepidè possideas. ingentis animi est, qui diuitias circumfusas sibi, multùm diuque miratus, quòd ad se venerint, ridet, suasque audit magis esse quàm sentit.

Democritus.

Inest hominibus perpetua diuitiarum cupiditas: quæ si non acquisitæ fuerint, vexant: si acquisitæ, sollicitudine torquent: amissæ, dolores adferunt haud mediocres.

Qvo

QVO PLVS SVNT POTÆ, PLVS SITIVNTVR AQVÆ.

Lib. 2.
Od. 2.

*Crescit indulgens sibi dirus hydrops,
Nec sitim pellit, nisi causa morbi
Fugerit venis, & aquosus albo
Corpore languor.*

Diogenēs auaros hydropicis comparabat: illos enim aiebat argento plenos, hos aqua refertos, ampliùs desiderare; utrosque autem in sui perniciem.

Aristoteles.

Desiderium diuitiarum vadit in infinitum.

Lib. 3.
Od. 24.

— *scilicet improba
Crescunt diuitie, tamen
Curta nescio quid semper abest rei.*

Lib. 1.
Epist. 2.

Semper auarus eget, certum voto pete finem.

Seneca.

Quid refert, quantum illi in arca, quantum in horreis iaceat, si alieno inhiet, si non quæsitæ sed quærenda computat? Non enim pauper est, qui minùs habet, sed qui plùs cupit; nec qui plùs habet, sed qui minùs cupit, diues: suntque immodicæ diuitiæ, veluti ingentia & enormia gubernacula: faciliùs mergunt, quàm regunt, quòd habeant irritam copiam, & noxiam nimietatem.

QVOD

Lib. 1.
Epist. 2.

QVOD SATIS EST CUI CONTINGIT , NIHIL AMPLIUS OPTET.

Lib. 1.
Satyr. 1.

*Dum ex paruo nobis tantumdem haurire relinquo,
Cur tua plus laudes cumeris granaria nostris?
Vt, tibi si sit opus liquidi non amplius Urna,
Vel cyatho : & dicas, magno de flumine mallem,
Quàm ex hoc fonticulo tantumdem sumere. eo fit,
Plenior vt si quos delectet copia iusto,
Cum ripa simul auulsos ferat Aufidus acer.
At qui tantuli eget, quanto est opus, is neque limo
Turbatam haurit aquam, neque vitam amittit in undis.
At bona pars hominum decepta cupidine falso,
Nil satis est, inquit : quia tanti, quantum habeas, sis,
Quid facias illi ? iubeas miserum esse libenter,
Quatenus id facit, vt quidam memoratur Athenis
Sordidus, ac diues, populi contemnere voces
Sic solitus : Populus me sibilat, at mihi plaudo
Ipse domi, simul ac nummos contemplor in arca.*

Lib. 3.
Od. 16.

— multa petentibus
*Desunt multa. bene est, cui Deus obtulit
Parcâ, quod satis est, manu.*

Terent.

Apprimè in vita hominis vtile est, ne quid nimis.

AVA-

Seneca.

AVARVS NISI CVM MORITVR, NIHIL RECTE FACIT.

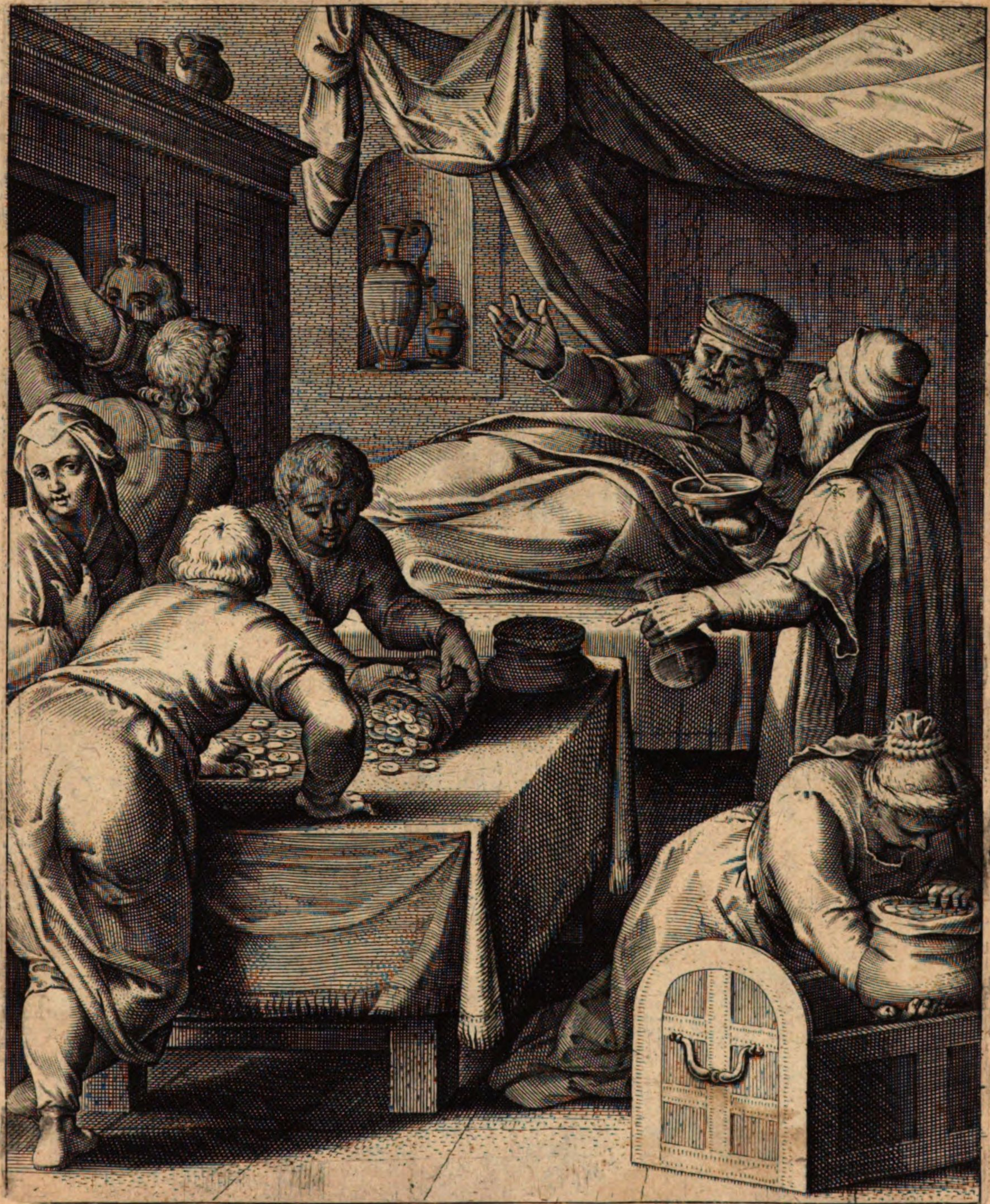
Lib. 2.
Satyr 3.

*Pauper Opimius argenti positi intus, & auri,
 Qui Veientanum festis potare diebus
 Campana solitus trulla, vappamque profestis:
 Quondam lethargo grandi est oppressus: ut heres
 Iam circum loculos, & clauis letus ouansque
 Curreret. hunc medicus multum celer atque fidelis
 Excitat hoc pacto. mensam poni iubet, atque
 Effundi saccos nummorum: accedere plureis
 Ad numerandum. hominem sic erigit. addit & illud:
 Ni tua custodis, auidus iam hæc auferet heres.
 Men' viuo? ut viuas igitur, vigila: hoc age. quid vis?
 Deficient inopem venæ te, nî cibus, atque
 Ingens accedat stomacho futura ruenti.
 Tu cessas? agedum sume hoc ptisanarium oryzæ.
 Quanti emtæ? paruo. quanti ergo? octo assibus. eheu,
 Quid refert, morbo, an furtis, pereamne rapinis?
 Quisnam igitur sanus? qui non stultus. quid avarus?
 Stultus, & insanus.*

Seneca.

Pecunia non sanat auaritiam sed irritat: & idcirco avarus, ipse
 miseriæ causa est suæ.

AMI-

AMICITIAM FOVET MVNIFICENTIA.

Lib. 1.
Satyr. 1.

— si cognatos, nullo natura labore
Quos tibi dat, retinere velis, seruareque amicos;
Infelix operam perdas: vt si quis asellum
In campum doceat parentem currere frenis.

Lib. 2.
Satyr. 2.

— cur improbe caræ
Non aliquid patriæ tanto emetiris aceruo?
Vni nimirum rectè tibi semper erunt res?

Ouid. 2.
de Ponto.

Turpe quidem dictu: sed si modò vera fatemur,
Vulgus amicitias vtilitate probat.

LIBE-

LIBERALI HOMINI VOLVNT OMNES QVAM OPTIME.

Lib. 1.
Satyr. 1.

*At si condoluit tentatum frigore corpus,
Aut alius casus lecto te affixit: habes qui
Assideat, fomenta paret, medicum roget, vt te
Suscitet, ad reddat natis, caris que propinquis.
Non vxor saluum te vult, non filius: omnes
Vicini oderunt, noti, pueri atque puellæ.
Miraris, cum tu argento post omnia ponas,
Si nemo præstet, quem non merearis, amorem.*

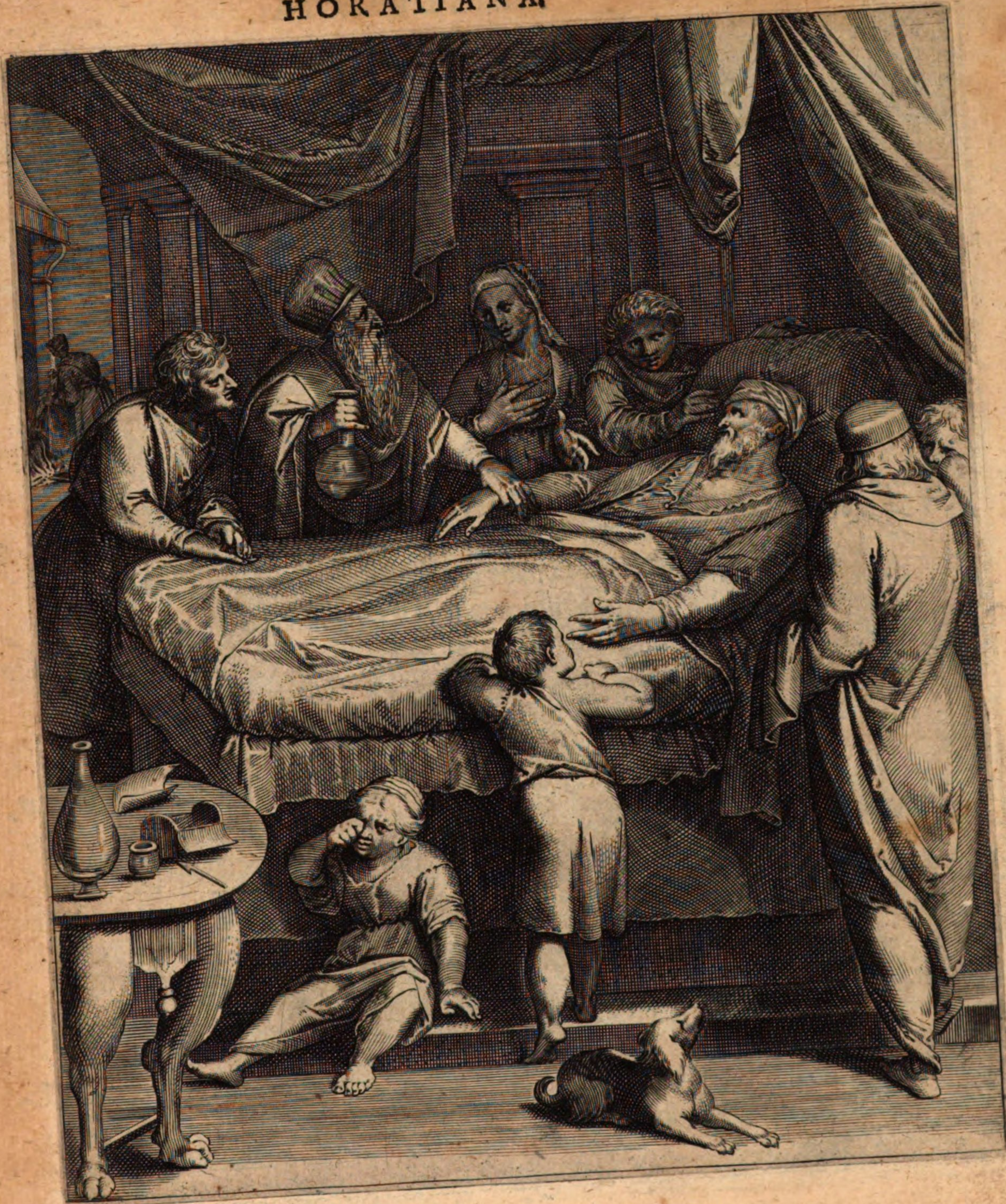
Cicero.

Liberalitate qui vtuntur, beneuolentiam sibi conciliant, & ad
quietè viuendum caritatem.

Martial.

*Extra fortunam est quidquid donatur amicis,
Quas dederis, solas semper habebis opes.*

VARI-

VARIVM PECVNIAE DOMINIVM.

Lib. 1.
Epist. 10.

*Imperat, aut seruit collecta pecunia cuique:
Tortum digna sequi potius, quàm ducere funem.*

Lib. 1.
Epist. 16.

*Quò melior seruo, quò liberior sit avarus,
In trivijs fixum cum se demittit ob assem;
Non video. nam qui cupiet, metuet quoque porro.
Qui metuens vivit, liber mihi non erit umquam.*

Qui pecuniae seruit, & praesentibus compedibus constringitur,
& futuris paratur.

STVL-

Lib. 1.
Epist. 18.

STULTITIAM PATIVNTVR OPES.

Plutus diuitiarum Dēus à Stultitia cucullo induitur. Diuites enim omnia impunè agunt: at è contra,

Pauper amet cautè, timeat maledicere pauper.

Ouid.

*Aurea nunc verè sunt secula: plurimus auro
Venit honos, auro conciliatur amor.
Ipse licèt venias Musis comitatus Homere:
Si nihil attuleris, ibis Homere foras.*

At vide hīc infaustum Midę exemplum à Poētis sat decantatum.

Menand.

*Omnes ita sentire oportet:
Quòd omnibus maxima vis, & potestas,
Ex diuitijs accedat.*

PECUNIA DONAT OMNIA.

Lib. 1.
Epist. 6.

*Scilicet uxorem, cum dote, fidemque, & amicos,
Et genus, & formam regina Pecunia donat,
Ac benè nummatum decorat Suadela, Venusque.*

Eurip.

*Ingens vis est diuitiarum:
Quas qui nactus est, nobilis statim euadit.*

Iuuenal.

*Da testem Romæ, tam sanctum, quàm fuit hospes
Numinis Idæi: procedat vel Numa, vel qui
Seruauit trepidam flagranti ex æde Mineruam:
Protinus ad censum, de moribus vltima fiet
Quæstio: quot pascit seruos? quot possidet agri
Iugera? quàm multa magnaque proboscide cœnat?
Vnde habeas quærit nemo, sed oportet habere.*

AVA-

AVARVS QVÆSITIS FRVI NON AVDET.

Lib. 2.
Satyr. 3.

*Si quis emat cytharas, emtas comportet in vnum,
Nec studio cytharæ, nec Musæ deditus ulli:*

—— *quid discrepat istis,*

*Qui nummos, aurumque recondit, nescius uti
Compositis, metuensque velut contingere sacrum?
Si quis ad ingentem frumenti semper aceruum
Porrectus vigilet cum longo fuste; neque illinc
Audeat esuriens dominus contingere granum,
Ac potius foliis parcus vescatur amaris:
Si positis intus Chij, veterisque Falerni
Mille cadis, nihil est, tercentum millibus, acre
Potet acetum. agè, si & stramentis incubet vnde-
octoginta annos natus, cui stragula vestis,
Blattarum, ac tinearum epula, putrescat in arca.*

—— *ut quidam memoratur Athenis*

Lib. 1.
Satyr. 3.

*Sordidus, ac dives, populi contemnere voces
Sic solitus: Populus me sibilat; at mihi plaudo
Ipse domi, simul ac nummos contemplor in arca.
Tantalus à labris sitiens fugientia captat
Flumina. quid rides? mutato nomine, de te
Fabula narratur. congestis undique saccis
Indormis inhians, & tamquam parcere sacris
Cogeris, aut pictis tamquam gaudere tabellis.*

HERES

HERES INSTAR VULTVRIS ESSE SOLET.

Lib. 2.
Satyr. 5.

——anus improba Thebis,
Ex testamento sic est elata . cadauer
Vnctum oleo largo , nudis humeris , tulit heres:
Scilicet elabi si posset mortua . credo
Quòd nimium institerat viuenti.

Plutarch.

Vt præterfluens aqua nullo certo colore est , sed semper refert
colorem subiecti soli : ita adulator , aut hereditipeta , sui dissimilis est ,
pro re nata sese adaptans.

Plaut.

Illud est , vide , vt iam quasi vulturi triduo
Prius prædiuinant , quo die esuri fient ,
Illud inbiant omnes .

Seneca.

Aliquis ægro affidet , probamus : at si hoc hereditatis causa fa-
cit , vultur est , cadauer expectat ,

Perf.

Mens , bona fama , fides , hæc clarè vt audiathospes :
Illa sibi introrsum , & sub lingua immurmurat : ô si
Ebullet patrui præclarum funus !

PAV

PAUPERTATIS INCOMMODA.

Lib. 3.
Od. 24.

*Magnum Pauperies opprobrium, iubet
Quidvis & facere, & pati:
Virtutisque viam deserit ardua.*

Miser hic, ad Virtutis, atque Honoris templum, vix audet
vultum attollere: dura, ac dira Paupertate, rectam ipsi semi-
tam præcludente, atque impediante

Iuven.

*Non facile emergunt, quorum virtutibus obstat
Res angusta domi.*

Pauperies inimica bonis est moribus.

*Ad omne timidus pauper est negotium:
Nam se esse credit omnibus contemptui.*

NIL

Lib. 1.
Satyr. 5. NIL EGO CONTVLERIM IVCVND0 SANVS AMICO.

Amicus amici caussâ, honores, dignitates, voluptates, diuitias, ceteraque fortunæ bona negligit, atque aspernatur. Notum illud Sapientis: *Perde pecuniam propter amicum; præsertim iucundum. Nam amico iucundo magis egemus, quàm aqua vel igne.*

Amicus tristis & querulus non comparandus.

Ecclesiast. Meliùs sunt duo, quàm vnum: habet enim emolumentum societatis: væ soli, quia cùm ceciderit, non habet subleuantem se.

Tacit. Nullum maius boni imperij instrumentum, quàm boni amici.

AMI-

AMICITIÆ TRUTINA.

Lib. 11
Satyr. 3.

—amicus dulcis, ut æquum est,
Cum mea compenset vitiis bona, pluribus hisce,
Si modò plura mihi bona sunt, inclinet, amari
Si volet: hac lege in trutina ponetur eadem.

✓ Socrat.

Finis amicitiae est, ut duo vnum fiant amore & voluntate.

Plutarch.

Musica constat è diuersis, puta grauibus, & acutis, inter se ratione dispositis: at amicitia constat similibus.

Sallust.

Amicitia copulat similia, quæque ad inuicem arcano naturæ ferantur affectu.

Ouid.

Sit procul omne nefas, ut ameris, amabilis esto.

✓ Seneca.

Dicebat Hecaton: Ego tibi monstrabo amatorium sine medicamento, sine herba, sine ullius veneficæ carmine: si vis amari, ama.

AMICI

AMICI VITIUM NE FASTIDIAS.

Lib. 1.
Satyr. 3.

*At, pater ut gnati, sic nos debemus, amici
Si quod sit vitium non fastidire. strabonem
Appellat petum pater : et pullum, malè parvus
Si cui filius est : ut abortivus fuit olim
Sisyphus, hunc varum, distortis cruribus ; illum
Balbutit scaurum, pravis fultum malè talis.
Parcius hic vivit : frugi dicatur. ineptus,
Et iactantior hic paullo est : concinnus amicis
Postulat ut videatur. at est truculentior, atque
Plus equo liber : simplex, fortisque habeatur.
Caldior est : acreis inter numeretur. opinor,
Hec res et iungit, iunctos et servat amicos.*

Ibidem.

*—— vitij nemo sine nascitur : optimus ille est,
Qui minimis urgetur.*

IDEM

Cicero.

IDEM VELLE ATQVE IDEM NOLLE
EA DEMVM FIRMA AMICITIA EST.

Lib. 1.
Epist. 18.

*Nec tua laudabis studia, aut aliena reprendes :
Nec, cum venari volet ille, poemata panges.
Gratia sic fratrum geminorum, Amphionis, atque
Zethi dissiluit : donec suspecta se uero
Conticuit lyra. fraternis cefsisse putatur
Moribus Amphion.*

Amphion, & Zethus, Iouis & Antropæ filij, diuersi studij fuere: Amphion cytharæ; Zethus autem venationi, ac ruralibus exercitijs deditus cum esset, magna inter eos animorum dissensio existit, nec antè desijt, quàm abiectâ Amphion cytharâ suâ, fraternis institit vestigijs.

Valer.
Max.

Par veræ amicitiae clarissimum Scipio & Lælius, cum amoris vinculo, tum etiam omnium virtutum inter se iuncti societate, ut actuosæ vitæ iter æquali gradu exsequebantur; ita animi quoque remissioni communiter acquiescebant. Constat namq. eos Caietæ & Laurenti, vagas litoribus conchulas, & vmbilicos lectitasse: idq. se L. Crassus ex socero suo Q. Scæuola, qui gener Lælij fuit, audisse sæpenumerò prædicauit.

DOMI

DOMI ARGVS, FORIS TALPA.

Lib. 1.
Satyr. 3.

*Cùm tua pervideas oculis mala lippus inunctis,
Cur in amicorum vitiis tam cernis acutum,
Quàm aut aquila, aut serpens Epidaurius? at tibi contra
Euenit, inquirant vitia in tua rursus & illi.*

Aliena vitia ante nos posita, veluti in mantica acutè cernimus,
& perscrutamur; nostra verò post terga relinquimus, quæ tamen
alienos non effugiunt oculos. Hæc scilicet misera philautiæ est
conditio.

Terent.

*Ita comparata est hominum natura,
Aliena melius vt videant & iudicent, quàm sua.*

Perf.

*Sic nemo in se se tentat descendere, nemo:
At præcedentis spectatur mantica tergo.*

* Plato.

Ridiculum est, cùm quis sua ignoret, aliena scrutari.

Laërt.

Illud Homeri frequens in ore habebat Socrates:
—— ne curetis,
Ædibus in nostris quæ praua aut recta gerantur.

CVIQUE SVVM STVDIVM.

Lib. 1.
Epist. 14.

Quam scit vterque, libens censebo, exerceat artem.

Lib. 2.
Epist. 1.

*Nauem agere ignarus nauis timet: abrotanum agro
Non audet, nisi qui didicit, dare. Quod medicorum est
Promittunt medici, tractant fabrilia fabri.*

Amphides

*Non est vllum humani infortunij
Solatium dulcius in vita, quàm ars:
Dum enim animus disciplinae vacat suae,
Latanter praternauigat, & obliuiscitur calamitates.*

Hipparch

*Paterna bona, tempus interdum facit
Aliena, seruans interim corpora:
Vnum autem vitæ præsidium in artibus situm est.*

Ouid.

*Adde, quòd ingenuas didicisse fideliter artes,
Emollit mores, nec finit esse feros.*

SVA NEMO SORTE CONTENTVS.

Lib. 1.
Epist. 14.

*Optat ephippia vos piger, optat arare caballus.
Cui placet alterius, sua nimirum est odio sors.*

Lib. 1.
Epist. 10.

*Cui non conueniet sua res, ut calceus olim,
Si pede maior erit, subuertet; si minor, uret.*

Lib. 1.
Satyr. 1.

*Qui fit, Mæcenæ, ut nemo, quam sibi sortem
Seu ratio dederit, seu fors obiecerit, illa
Contentus uiuat, laudet diuersa sequentes?
O fortunati mercatores, grauis annis
Miles ait, multo iam fractus membra labore.
Contrà mercator, nauim iactantibus Austris,
Militia est potior. quid enim? concurritur: horæ
Momento aut cita mors venit, aut victoria leta.
Agricolam laudat iuris legumque peritus,
Sub galli cantum consultor ubi ostia pulsat.
Ille, datis vadibus qui rure extractus in urbem est,
Solos felices uiuentes clamat in vrbe.*

Ibidem.

*Inde fit, ut rarò, qui se vixisse beatum
Dicat, & exacto contentus tempore vitæ,
Cedat, uti conuiuia satur, reperire queamus.*

IN

IN QUOCVMQVE VITÆ GENERE PHILOSOPHARI LICET.

Lib. 1.
Epist. 17.

*Si pranderet olus patienter, regibus uti
Nollet Aristippus; si sciret regibus uti,
Fastidiret olus, qui me notat.*

Aristippus Philosophus Alexandro Macedonum regi, cum ob sapientiæ studium, tum ob morum facilitatem, gratus acceptusque fuit. Diogenes aulicam vitam philosopho non conuenire existimans, Aristippum, ut sorte sua minimè contentum, arguebat: cuius monitionem eludens Aristippus, *Si scires, inquit, regibus uti, olus, ac mendicitatem fastidires.* Munus certè Philosophi est, circa Principes versari, ut eos doctiores, melioresque reddat.

Aristoph.

Virtuosus bene utitur quibuscumque.

Ouid.

*Pectoribus mores tot sunt, quot in orbe figura;
Qui sapit, innumeris moribus aptus erit.*

VICTRIX MALORVM PATIENTIA.

Lib. 1.
Od. 24.

*Durum: sed leuius fit patientiâ,
Quidquid corrigere est nefas.*

Illustre patientiæ exemplar Socrates, ab vxore contumelijs peti-
tus : *Penes te est, inquit, maledicere; penes me autem rectè audire.*

Seneca.

Si magnanimus fueris, numquam iudicabis tibi contumeliam fieri. De inimico dices, non nocuit mihi, sed animum nocendi habuit : & cùm illum in potestate tua videris, vindictam putabis, vindicare potuisse. scito enim magnum, & honestum vindictæ esse genus, ignoscere. Ergò feras, non culpes, quod mutari non potest: dolor patientiâ vincetur.

Pythag.

Magnam peritiam existimato, qua ferre potes aliorum imperitiam.

Eurip.

*Altero duorum colloquentium indignante,
Is qui se non opponit, plus sapit,*

Epod.
Od. 4.

FORTVNA NON MVTAT GENVS.

Lampson.

*Cæca foue indignos Fors, vt lubet, at tua dona,
Simia ne maneat simia, non facient.*

Horat.

*Naturam expellas furca, tamen vsque recurrit,
Et mala perrumpet furtim fastigia victrix.*

Seneca.

Non faciunt equum meliorem aurei fræni: neque hominem
præstantiorem fortunæ ornamenta.

Torent.

Bona fortunæ perinde sunt, vt animus illius qui ea possidet.
Qui vti scit, ei bona; qui non ytitur rectè, mala.

A M V S I S T R A N Q V I L L I T A S.

Lib. 1.
Od. 26.

*Musis amicus, tristitiam & metus,
Tradam proteruis, in mare Creticum,
Portare ventis.*

Ouid.

—— carmina letum
Sunt opus, & pacem mentis habere volunt.

*Anxia mens hominum, curis confecta dolore,
Non potis est cantus pandere Pierios:
Carmina proueniunt animo deducta sereno,
Tristia cum letis non benè signa cadunt.*

*Adde quòd insidie sacris à vatibus absunt,
Et facit ad mores ars quoque nostra bonos.
Nec nos ambitio, nec nos amor urget habendi,
Contemto colitur lectus & umbra foro.*

A M V-

A MVSIS ÆTERNITAS.

Lib. 4.
Od. 8.

*Dignum laude virum Musa vetat mori:
Cælo Musa beat.*

*O sacer, & magnus vatum labor, omnia fato
Eripis, & populis donas mortalibus æuum.*

Lib. 4.
Od. 9.

*Vixere fortes ante Agamemnona
Multi, sed omnes illacrymabiles
Vrgentur, ignotaque longa
Nocte, carent quia vate sacro.*

*Nemo tam claro genitus parente,
Nemo tam clara probitate fulsit,
Mox edax quem non perimit vetustas,
Vate remoto.*

Ouid.

*Quid petitur sacris, nisi tantum fama poetis?
Hoc votum nostri summa laboris habet.
Cura ducum fuerunt olim, regumq; poetæ,
Præmiaq; antiqui magna tulere chori.*

POST

Seneca.

POST MVLTA VIRTVS OPERA LAXARI SOLET.

Lib. 2.
Od. 10.

*Sperat infestis, metuit secundis,
 Alteram sortem benè præparatum
 Pectus, informes hiemes reducit,
 Iupiter: idem
 Summouet, non si malè nunc, & olim
 Sic erit, quondam cythara tacentem
 Suscitât Musam, neque semper arcum
 Tendit Apollo.
 Rebus angustis, animosus atque
 Fortis appare. sapienter idem,
 Contrahes vento, nimium secundo,
 Turgida vela.*

Lib. 2.
Od. 9.

*Non semper imbres nubibus hispidos
 Manant in agros, aut mare Caspium
 Vexant inæquales procellæ
 Vsq̃ue, nec Armenijs in oris
 Amice Valgi, stat glacies iners
 Menses per omnes.*

Ouid.

Quod caret alterna requie, durable non est.

VARIA SENECTÆ BONA.

De art.
Poët.

*Multa ferunt anni venientes commoda secum,
Multa recedentes adimunt.*

Lenior & melior sis, accedente senectæ.

Philipp.

Somnum, Gustum, Cupidinem, ludum, aliaque iuuenilia oblectamenta, tempus à viro senescente depellit: at contra, vt communis medicus abundè damna resarciens, varias animi dotes, Prudentiam, Temperantiam, aliasq. virtutes, grandiori ætati conuenientes, adducit.

Ouid.

Tempore languescunt flores, & tempore surgunt.

Solon Atheniensis iuuenes, vt cupiditatibus varijs obnoxios, à magistratu arcuit: lenes autem, ad rempublicam admouendi, quòd à cupiditatibus immunes sint, & nihil amplius ab eis turbentur. hoc enim maximum, & pulcherrimum à Dijs donum hominibus datum esse reor, ait ille, per quod diuinæ naturæ quodammodò similes fiant. Nam Dij, vt ait Homerus,

Non comedunt fruges, non potant feruida vina.

Quo fit vt & impetu Venereo (quæ furoris molestiæque amissio dicenda est) careant.

Senec.

Tum demum sanæ mentis oculus acutè cernere incipit, vbi corporis oculus incipit hebescere.

V E R A

VERA PHILOSOPHIA MORTIS
EST MEDITATIO.

Lib. 1.
Epist. 4.

*Inter spem, curamq³, timores inter & iras
Omnem crede diem tibi diluxisse supremum.
Grata superueniet, quæ non sperabitur hora.*

Plaut.

Animus æquus optimum est ærumnæ condimentum.

*Tu quamcumque Deus tibi fortunauerit horam,
Grata sume manu, nec dulcia differ in annum.*

Lib. 1.
Epist. 2.

*Qui cupit aut metuit, iuuat illum sic domus aut res,
Vt lippum pictæ tabulæ, fomenta podagram,
Auriculas cythara collectas sorde dolentes.*

Valer.
Max.

Æqualiter se in aduersis gerere, quid aliud est quàm sæuientem fortunam, in adiutorium sui pudore victam, conuertere?

Maximus.

Interrogatus Musonius: Quisnam optimè diem extremū claudere posset? Qui, inquit, postremum sibi diem semper instare proposuerit.

EX VINO SAPIENTI VIRTUS.

Lib. 1.
Od. 7.

*Albus ut obscuro deterget nubila cælo
Sæpe Notus, neque parturit imbreis
Perpetuos : sic tu sapiens finire memento,
Tristitiam, vitæque labores,
Molli, Plance, mei.*

Lib. 1.
Od. 18.

*Siccis omnia nam dura Deus proposuit: neque
Mordaces aliter diffugiunt sollicitudines.*

Seneca.

Bacchum Liberum dixerunt, quòd animum à seruitio curarum liberet.

Asclepiades medicus, præstantiam vini Deorum quasi potentia æquari pronuntiauit.

Epod.
Od. 13.

*— omne malum vino, cantuque leuato,
Deformis agrimonia,
Dulcibus alloquijs.*

Lib. 2.
Od. 11.

*— dissipat Euius
Curas edaces.*

*— nunc vino pellite curas,
Cras ingens iterabimur æquor.*

TEM-

TEMPERA TE TEMPORI.

Lib. 3.
Od. 29.

— quod adest, memento
Componere equus, cetera fluminis
Ritu feruntur, nunc medio alueo
Cum pace dilabentis Etruscum
In mare: nunc lapides adesos,
Stirpesque raptas, & pecus & domos
Voluentis una, non sine montium
Clamore, vicineque silvae,
Cum fera diluvies quietos
Irritat amneis.

Lamp.

Inuisens hilari Tempus te suscipe vultu,
Hospitioque fove, fac tibi sitque lucro.

Senec.

Sic fit, ut minus ex castino pendeas, cum hodierno manum inieceris: dum differtur, vita transcurrit. Omnia aliena sunt, Tempus tantum nostrum est.

Pindar.

Proque loco nunc hunc fieri, nunc expedit illum.

Senec.

Ætate frueri, mobili cursu fugit.

TEM-

TEMPVS RITE IMPENSVM
SAPIENS NON REVOCAT.

Lib. 3.
Od. 29.

—— ille potens sui,
Lætusque deget, cui licet in diem
Dixisse, vixi : cras vel atra
Nube polum, pater, occupato,
Vel sole puro : non tamen irritum
Quodcumque retro est, efficiet : neque
Diffinget, infectumque reddet
Quod fugiens semel hora vexit.

Lampis.

A te Tempus abit ? frustra remoraberis, imò
Grates, ante tibi quod fuit hospes, age.

Cic.

Infirmæ terrenæque mentis est, memorare annos.

Senec.

Fluunt omnia & in assidua diminutione sunt corpora nostra.
Rapimur fluminis more. Quidquid vides, currit cū tempore: fluida
est materia & caduca, & omnibus obnoxia casibus.

Tempori cedere, necessitati parere, semper sapiētis est habitum.

POST

POST MORTEM CESSAT INVIDIA.

Lib. 2.
Epist. 1.

— *diram qui contudit Hydram,
Notaque fatali portenta labore subegit,
Comperit Invidiam supremo fine domari.
Vrit enim fulgore suo, qui prægrauat artes
Infra se positas: extinctus amabitur idem.*

Plato.

Iter facientes per solem, necessariò comitatur umbra : inceden-
tibus verò per gloriam, comes est Inuidia.

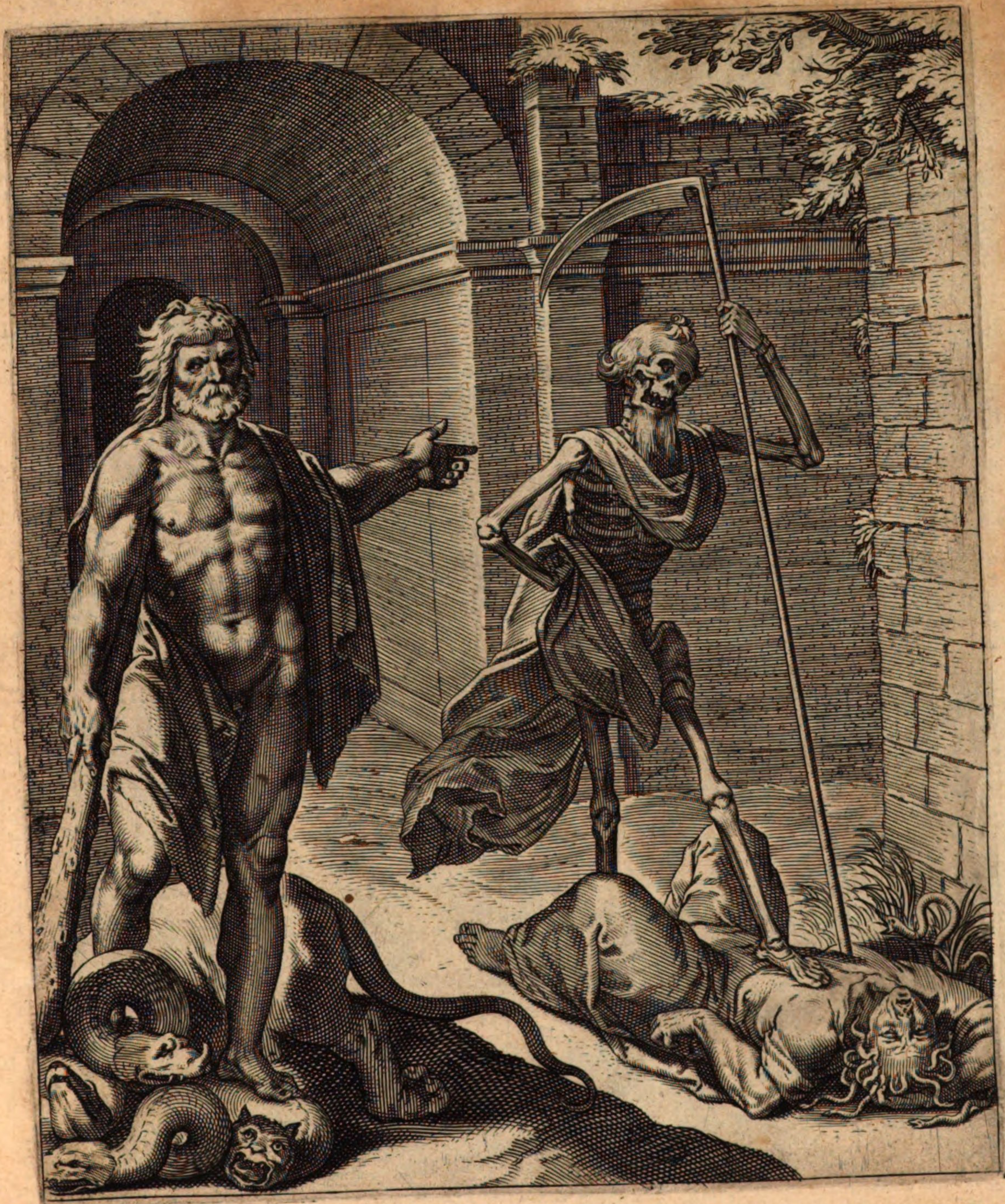
Ouid.

*Pascitur in uiuis liuor, post fata quiescit;
Tunc suus ex merito quemque tuetur honos.*

Philo.

Honestæ, etiamsi per Invidiam ad tempus obscurentur : attamen suo tempore soluta, iterum splendent.

NE-

NEQVID VLTRA VIRES CONERIS.

Lib. 3.
Od. 4.

*Vis confili expers mole ruit sua:
Vim temperatam Di quoque prouebunt
In maius. ijdem odere vires,
Omne nefas animo mouentes.*

Lib. 1.
Od. 3.

*Nil mortalibus arduum est.
Cælum ipsum petimus stultitia: neque
Per nostrum patimur scelus,
Iracunda Iouem ponere fulmina.*

Temeritas impetus est fineratione. Hac duce Gigantes cælum petunt, multiq̃ue suis confisi viribus, præcipites ruunt. Exemplo sunt Milo Crotoniates, itemq̃ue Polydamas athleta, qui montem labantem humeris dum sistere conatur, ab eodem obruitur.

*Ardua ne subeas ignota pondera molis,
Ni benè sint tergi robore mensa tui.*

Lib. 3.
Od. 4.

—— scimus ut impios
*Titanas, immanemq̃ue turmam
Fulmine sustulerit caduco.*

TEM.

TEMPORA MUTANTVR, ET NOS MUTAMVR IN ILLIS.

Lib. 3.
Od. 6.

*Damnosa quid non imminuit dies?
Ætas parentum peior auis, tulit
Nos nequiores, mox daturos,
Progeniem vitiosorem.*

Hier.

Ne dicas priora tempora meliora fuere quàm nunc sunt: virtutes faciunt dies bonos, vitia malos.

Senec.

Hoc maiores nostri questi sunt, hoc nos querimur, hoc posterius nostri querentur, euersos esse mores, regnare nequitiam, in deterius res humanas & in omne nefas labi.

Eurip.

*Hei quò progreditur humana mens?
Quis finis temeritatis & audaciæ erit?
Si enim vniuscuiusque viri vita superbè propagetur:
Et posterior priore longè
Deterior sit: Deos adijcere terræ
Oportebit aliam terram, quæ capiat
Eos, qui sunt iniusti & mali.*

NE-

NEGLECTÆ RELIGIONIS POENA MULTIPLEX

Lib. 3.
Oa. 6.

*Delicta maiorum immeritus lues
Romane, donec templa refeceris,
Æ deisque labentis Deorum, &
Fœda nigro simulacra fumo.*

Athenienses Diagoram philosophum pepulerunt, quia scribere ausus fuerat, primum ignorare se, an Dij essent, deinde si sint, quales sint.

Iidem Socratem damnauerunt, quod nouam religionem introducere videbatur.

Cic.

Noxæ par pœna esto, ut in suo vitio quisque plectatur.

Lib. 4.
Od. 5.

CULPAM POENA PREMIT COMES.

Lib. 3.
Od. 2.

—— *sæpe Diespiter*
Neglectus, incesto addidit integrum:
Rarò antecedentem scelestum
Deseruit pede pœna claudo.

✓ Seneca.

Sequitur superbos ultor à tergo Deus.

✓ Valer.
Max.

Lento gradu ad vindictam sui diuina procedit ira: tarditatemq;
supplicij grauitate compensat.

Homicidæ ruinosum iuxta murum dormienti,
Nocte astitisse aiunt Serapin in insomnijs,
Et vaticinatum fuisse: iacens tu surge,
Et iace mutatus ô miserabilis aliò.
Hic autem excitatus, mutauit locum: marcidus autem ille
Murus derepentè statim iacuit humi.
Tunc manè sacrificauit Dijs, illos putans delectari homicidis:
Sed Serapis rursus vaticinatus per noctem astans,
Sinon permisi te mori, mortem quidem sine tristitia
Nunc effugisti, cruci scias te asseruari.

Propert.

Ab miser, & si quis primò periuria celat;
Sera tamen tacitis pœna venit pedibus.

Seneca.

Prima peccantium est pœna peccasse. Nec vllum scelus, licèt illud
fortuna exornet muneribus suis, licèt tueatur, ac vindicet, impuni-
tum est: quoniam sceleris in scelere supplicium est.

PRIN-

PRINCIPVM DELICTA PLEBS LVIT.

Lib. 1.
Epist. 2.

*Quidquid delirant Reges, plectuntur Achiui.
Seditione, dolis, scelere, atque libidine, & ira,
Iliacos intra muros peccatur, & extra.*

✓ Vides hîc raptum Helenæ: cuius causa Troya perijt.

Prauos non est securum habere dominos: quia ipsi magis indigent custodia aliorum, quàm possint alios custodire.

✓ Summa sapientia est in Rege, seipsum regere.

Sallust.

Qui magno imperio præditi, in excelsa ætatem agunt: eorum facta mortales nouère. Ita maxima fortuna minima licentia est.

Lib. 1.
Od. 15.

*Pastor cum traheret per freta nauibus
Idæis Helenen perfidus hospitam,
Ingrato celeres obruit otio
Ventos, ut caneret fera
Nereus fata. Mala ducis aui domum,
Quam multo repetet Græcia milite,
Coniurata tuas rumpere nuptias,
Et regnum Priami vetus.*

TVTE,

TVTE, SI RECTE VIXERIS.

Lib. 2.
Od. 13.

*Quid quisque vitet, numquam homini satis
Cantum est in horas. nauita Bosphorum
Pœnus perhorrescit: neque Ultra
Ceca timet aliunde fata:
Miles sagittas, & celerem fugam
Parthi: catenas Parthus, & Italum
Robur: sed improuisa leti
Vis rapuit, rapietque gentes.*

Valer.
Max.

Æschylus in Sicilia mœnibus vrbis, in qua morabatur, egres-
sus, aprico in loco reledit: super quem aquila testudinem ferens,
elusa splendore capitis (erat enim capillis vacuum) perinde atque
lapidi eam collisit, vt fractæ carne vesceretur: eoque ictu origo &
principium fortioris tragœdiæ extinctum est.

Menand.

Imminet autem unicuique hoc quod debet pati.

—— *sit cæca futuri*

Mens hominum fati, liceat sperare timenti.

Lib. 1.
Od. 28.

—— *nec quidquam tibi prodest*

*Aerias tentasse domos, animoque rotundum
Percurrisse polum morituro.*

DE FUTVRIS NE SIS ANXIVS.

Lib. 3.
Od. 29.

*Prudens futuri temporis exitum
Caliginosa nocte premit Deus:
Ridetque, si mortalis ultra
Fas trepidat.*

Lib. 1.
Od. 11.

*Tu ne quæsieris scire (nefas), quem mihi, quem tibi
Finem Di dederint, Leuconoë: nec Babylonios
Tentâris numeros, ut melius, quidquid, erit pati:
Seu plures hyemes, seu tribuit Iuppiter ultimam.*

*Quid sit futurum cras, fuge quærere: &
Quem sors dierum cumque dabit, lucro
Appone.*

Lib. 2.
Od. 11.

*—— quid æternis minorem
Consilijs animum fatigas?*

Statius.

*—— nos prauum ac debile vulgus
Scrutamur penitus Superos. hinc pallor & iræ
Hinc scelus insidiæque & nulla modestia voti.*

QVID

QVID ENIM VELOCIVS ÆVO?

— nec trepides in *Usum*.Lib. 2.
Od. 11.

*Poscentis cui pauca; fugit retro
 Levis iuuentas, & decor, aridâ
 Pellente lasciuos amores
 Canicie, facilemque somnum.
 Non semper idem floribus est honos
 Vernis, neque vno Luna rubens nites
 Vultu; quid æternis minorem
 Consilijs animum fatigas?*

Senece.

*Anceps forma bonum mortalibus,
 Exigui donum breue temporis,
 Vt velox celeri pede laberis.
 Non sic Vere nouo prata decentia,
 Æstatis calidæ dispoliât vapor,
 Sæuit solstitio cùm medius dies.*

ÆTER.

ÆTERNVM SVB SOLE NIHIL.

De arte
Poet.

— *mortalia facta peribunt,*
Nedum sermonum stet honos & gratia viuax.

Tempus edax rerum tuque inuidiosa vetustas,
Facundiam, eloquentiam, gratiarum omne genus, & quælibet
corporis bona contumitis.

Propert.

At non ingenio quæsitum nomen ab æuo
Excidet. Ingenio stat sine morte decus.

Viuitur ingenio, cetera mortis erunt.

SIC

SIC VIVAMVS, VT MORTEM NON METVAMVS.

Lib. 2.
Od. 14.

*Eheu fugaces, Postume, Postume
Labuntur anni: nec pietas moram
Rugis aut instanti senectæ
Afferet, indomitæque morti.*

Lipf. in Ex-
empl. polit.

O miser hoc assiduè times, quod semel ferendum est: hoc times,
quod in tua manu est ne timeas.

Senec.

Mors portus est malorum, p̄fugium ærumnosæ vitæ. Senes-
centes annos, cum rugis, flores mortis cogita; mortem fructū quie-
tis. Mors requies ærumnarum in luctu atque miserijs est, & cuncta
mortalium mala dissolvit. Nullum sine exitu iter est.

Idem.

Quid fles? quid optas? perdis operam; desine fata Deūm flecti
sperare precando. Rata & fixa sunt atque magna & æterna neces-
sitate ducuntur. Eò ibis quò omnia eunt. Quid tibi nouum est?
ad hanc legem natus es, hoc patri tuo accidit, hoc matri, hoc maio-
ribus, hoc omnibus ante te, hoc omnibus post te.

DE

DE ROGO, NON DE DOMO EXSTRVENDA
S E N E X C O G I T E T.

Lib. 2.
Od. 18.

*Truditur dies die,
Nouæque pergunt interire Luna
Tu secunda marmora
Locas sub ipsum funus, & sepulcræ
Immemor, struis domos.*

*Quid, quòd usque proximos
Reuellis agri terminos? & ultra
Limites clientium
Salis auarus?*

*Sic quia perpetuus nulli datur usus, & heres
Heredem alterius velut unda superuenit undam:
Quid vici profunt, quidue horrea, quidue Calabris
Saltibus adiecti Lucani? si metit Orcus
Grandia cum paruis, non exorabilis auro.*

O miseram senum sortem! quibus, quò minus superest viæ,
àmplior de viatico, & mansione est cura.

MOR.

MORTE LINQVENDA OMNIA.

Lib. 2.
Od. 14.

*Linquenda tellus, & domus, & placens
Vxor, neque harum, quas colis, arborum,
Te præter inuisas cupressos,
Vlla breuem dominum sequetur.
Absumet heres Cæcuba dignior,
Seruata centum clauibus: & mero
Tinget pauimentum superbo,
Pontificum potiore cœnis.*

Ouid.

*Scilicet omne sacrum mors importuna profanat,
Omnibus obscuras inijcit illa manus.*

Seneca.

Non affligitur sapiens liberorum amissione, non amicorum;
eodem enim animo fert illorum mortem, quo suam expectat.

Imperator Seuerus, cū se sensim ad mortem properare animaduertisset, linteum in quo tumulādus erat, per castra conto leuatum circumferri iussit, & per præconem edici: *En, ex amplissimis regni opibus, quod unicum Seuerus Imp. secum auferet.*

COM.

COMMVNIS AD LETVM VIA.

Lib. 2.
Oda. 14.

*Charontis unda scilicet omnibus
Quicumque terra munere vescimur,
Enaviganda, siue Reges,
Siue inopes erimus coloni.*

Quid.

*Fata manent omnes, omnes expectat auarus
Portitor, & turba vix satis vna ratis.
Tendimus huc omnes, metam properamus ad vnam:
Omnia sub leges mors vocat atra suas.*

Seneca.

Vndecumque ad inferos vna via est: nulli aliena patria mortuo.

*Anaxagoras & Socrates, cum mortis sententiam per nuntios
accepissent, Iam olim, responderunt, istam sententiam aequè in iudices
atque in nos tulit natura.*

IMPROVISA LETHI VIS.

Lib. 2.

Od. 14.

*Frustra cruento Marte carebimus,
Fractisque rauci fluctibus Adriae,
Frustra per Autumnos nocentem
Corporibus metuemus Austrum.*

Lib. 2,

Satyr. 6.

—— neque ulla est
Aut magno aut paruo lethi fuga.

Lib. 9.

Od. 2.

*Mors & fugacem persequitur virum,
Nec parcit imbellis iuventa
Poplitibus, timidoque tergo.*

Seneca.

*Incertum est, quo te loco mors exspectat,
Itaque tu illam omni loco exspecta.*

Lib. 3.

Od. 24.

*Si figit adamantinos
Summis verticibus dira necessitas
Clavos: non animum metu,
Non mortis laqueis expedit caput.*

MOR-

MORTIS CERTITUDO.

Lib. 2.
Od. 3.

*Diuesne prisco natus ab Inacho,
Nil interest: an pauper, & infima
De gente sub dio moreris,
Victima nil miserantis Orci.
Omnes eodem cogimur. omnium
Versatur urna: serius ocyus
Sors exitura, & nos in eternum
Exsilium impositura cymbæ.*

*Hic servus dum vixit erat, nunc mortuus idem
Non quàm, tu Dari Magne, minora potest.*

Lib. 3.
Od. 1.

*Est, ut viro vir latius ordinet
Arbusta sulcis: hic generosior
Descendat in campum petitor:
Moribus hic, meliorque fama
Contendat: illi turba clientium
Sit maior. Æqua lege necessitas
Sortitur insignes, & imos.
Omne capax mouet urna nomen.*

CVNCTOS MORS VNA MANET.

Lib. 1.
Od. 4.

*Pallida mors equo pulsat pede pauperum tabernas
Regumque turres.*

Lib. 2.
Od. 18.

———equa tellus
*Pauperi recluditur,
Regumque pueris : nec satelles Orci
Callidum Promethea
Reuexit auro captus. hic superbum
Tantalum, atque Tantali
Genus coërcet: hic leuare functum
Pauperem laboribus,
Vocatus, atque non Vocatus audit.*

Lampf.

*Dilaceras crines, cælumque ululatibus imple,
Mæstaque sanguineis unguibus ora notas:
Credis an extinctos huc posse reuertere Reges?
Flere obitum, est addi vulnera vulneribus.*

Menand.

Moritur sutor eodem modo ac Rex.

VOLAT

VOLAT IRREVOCABILE TEMPVS.

Lib.4.
Od.7.

*Immortalia ne speres, monet annus, & alnum
Quæ rapit hora diem.
Frigora mitescunt Zephyris: Ver proterit Æstas
Interitura, simul
Pomifer Autumnus fruges effuderit: & mox
Bruma recurrit iners.*

Senec.

Diem nox premit, dies in noctem, Æstas in Autumnum desinit, Autumno Hiems instat, quæ Vere compescitur. omnia transeunt, vt reuertantur. Tibi autem nemo restituet annos tuos, nemo iterum te tibi reddet. Ibit quæ cœpit ætas, nec cursum suum aut reuocabit, aut supprimet. Non illa Regis imperio, non fauore populi longiùs procedet.

Virg.

*Optima quæque dies miseris mortalibus æui
Prima fugit: subeunt morbi, tristisq; senectus,
Et labor, & duræ rapit inclementia mortis.*

NIL

Sophoc.

NIL ALIUD AC VMBRA ATQUE FLATVS EST HOMO.

Lib. 4.
Od. 7.

*Damna quidem celeres reparant cœlestia Lunæ:
 Nos ubi decidimus,
 Quò pius Aeneas, quò Tullus diues, & Ancus:
 Pulvis & umbra sumus.
 Quis scit an adiçant hodiernæ crastina summæ
 Tempora Di superi?*

Lib. 1.
Od. 4.

*Vitæ summa brevis spem nos vetat incohare longam.
 Iam te premet nox, fabulæque Manes
 Et domus exilis Plutonia.*

Pindar.

*Quid autem aliquis, quid autem nullus?
 Umbra somnium homo.*

Lampf.

*Ecce sumus pulvis, sumus ecce miserrima tellus,
 Et nostri fugiunt, ut levis aura, dies.
 Soluimur ut nebula, surgens ut in aëra fumus,
 Et veluti solui sole pruina solet.
 Carpimur, ut stipulæ rapido carpuntur ab igne:
 Nil nisi viuendo somnus & umbra sumus:
 Vnde igitur fastus, venit unde superbia nobis?
 Quos fatum, præter tot mala, triste rapit.*

INEXORABILE FATVM.

Lib. 4.
Od. 7.

*Cum semel occideris, & de te splendida Minos
Fecerit arbitria:
Non, Torquate, genus, non te facundia, non te
Restituet pietas.
Cuncta manus avidas fugient heredis, amico
Quæ dederis animo.
Infernis neque enim tenebris Dianadpuicum
Liberat Hippolytum.*

Catull.

*Soles occidere & redire possunt:
Nobis cum semel occidit brevis lux,
Nox est perpetuò una dormienda.*

Virg.

*Desine fata Deum flecti sperare precando.
Stat sua cuique dies; breue & irreparabile tempus
Omnibus est vitæ.*

MORS

Lib. 1.
Epist. 16.

MORS VLTIMA LINEARERVM EST.

Post labores, artium studia, dignitates, opes, sequuntur flagella,
dolores, aliaque mala, vitam fugacem exercitantia; sola Virtus ma-
net superstes.

*Post obitum benefacta manent, eternaque Virtus
Non metuit, Stygijs ne rapiatur aquis.*

*— nil non mortale tenemus,
Pectoris exceptis ingenijque bonis.*

Lib. 3.
Od. 30.

*Non omnis moriar, multa que pars mei
Vitabit Libitinam.*

*Sit modus lasso maris, & viarum,
Militieque.*

APPROBATIO CENSORIS.

EMblemata hæc, ex Horatio Flacco, Lyricorum, & Satyricorum principe, ingeniosè simul, & doctè, ab Othone Venio selecta, ac eiusdem studio, & ære, Tabulis, Notisq̃ue illustrata, digna iudico, quæ ad tanti Poëtæ gratam memoriam renouandam, operumq̃ue eiusdem vberiore explanationem percipiendam, prælo commissa, diuulgentur. Datum Antuerpiæ. XV. Kal. Martij. M. DC. VII.

*Laurentius Beyerlinck Antwerp. S. Theolog.
Licent. librorumq̃ censor.*

PRIVILEGIIS, Pontificio, Cæsareo, Regum Hispaniæ & Gal-
liæ, & Principum Belgij, cautum est, ne quis hæc Emblemata, aut alia
eiusdem auctoris opera imitetur.

Typis Hieronymi Verdussen.

fehlt 123 - 126

27,2 / 27

Buchbinder-Lehrwerkstätte
Nikolausheim
Dürrlauringen bei Günzburg

fehlt 123 - 126

27,2 / 27

Buchbinder-Lehrwerkstätte
Nikolausheim
Dürrlauringen bei Günzburg

fehlt 123 - 126

27,2 / 27

Buchbinder-Lehrwerkstätte
Nikolausheim
Dürrlaingen bei Günzburg

fehlt 123 - 126

27,2 / 27

Buchbinder-Lehrwerkstätte
Nikolausheim
Dürrlauringen bei Günzburg

Horatius Flaccus, Quintus, / Veen, Otto <<van>>, / Verdussen, Hieronymus,

Q. Horati Flacci Emblemata Imaginibus in aes incisis, notisque illustrata

Antverpiæ 1607

Res/4 A.lat.a. 249

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10872025-9